ВЧОРА, СЬОГОДНІ, Й ЗАВТРА

Сьогодні сила СК валить грошевий монополь, що ще вчора сидів міцно на карку населення. А завтра ця сама сила буде тримати в своїх руках гроші й кредит для добра населення.

РОДИНА ТІКАЄ НА СХІД ІЗ ПОЛУДНЕВИХ ЧАСТИН САСКАЧЕВАНУ

Вся канадійська преса не може змовчати страшного положення, яке існує в посушливих частинах Саскачевану, та що саскачеванський ліберальний уряд не пробує нічого робити, щоб помогти безрадному населенню. Наступно подаємо новинку перебрану з "Келгари Албертан", яка представляє майже загальне положення в посушливих частинах Саскачевану.

"Родина з вісьмох членів вінними й возом пустились їхати до Монтреалу з Вотровс, Саскачевану, де полишила свою висохлу фарму, з надією осістись на сході Канади.

"Громадяне Дж. В. Стюарт і їхніх шестеро дрібних діточок: Френсис, 9; Джім, 7, Ріта, 6; Еймос і Енді по 4 й Аніта 2 роки, полишили свій дім раз-навсе, де вони працювали довгі роки, поїхали шукати кращої долі.

"Переїзд з Вотровс, Саскачевану, до Вінніпегу взяв їх 24 дні, а щоб дістатись до Монтреалу можливо візьме других 24 дні, що разом буде майже два місяці сталої їзди."

Преса фінансістів висловлюючи свою опінію на цю справу сказала, що **"громадянка Стюарт дуже любить подорожувати й почувала себе щасливою, що мала нагоду побачити більше Канади."**

Гірка це подорож із 6 діточками!

ДАВ ЧОТИРИ ПРОМОВИ АНГЛІЦЯМ МИНУВШОГО ТИЖНЯ

А. Г. Глинка є не лише зайнятий промовами в українських околицях, але його постійно запрошують говорити і до англійських околиць. Недавно п. Глинка говорив у Басбі, Калігу, в Полудневім Едмонтоні й у Ст. Елмо в Едмонтоні.

Саскачеванці СК будуть мати велику поміч від п. Глинки, який говорить українською й англійською мовою.

КАНАДА НЕ БУДЕ ВОЮВАТИ

Канади не можна буде втягнути до війни на основі санкцій Ліги Націй, бо ці санкції стали вже "мертвою буквою закона", — заявив в парляменті Дост. Мекензі Кінг. Про міжнароднє положення він сказав, що воно є "тяжке, але не безнадійне." Канада не буде вести зачіпної війни й не дасть причини до нападу на неї.

W. DOROSH
ЕЛЕКТРО - ТЕХНІК
І БУДІВНИЧИЙ
10346 - 97th Street
Edmonton -:- Alberta
Phone 25614

Др. К. Межнір Вілсон, визначний лондонський лікар і студент політичної економії: "Поза своєю дімовою заслоною золота банкирі роблять гроші з нічого, щоб числити від них значні проценти. Тільки так довго, як люде думають, що банкир позичає їм щире золото, будуть вони радо платити йому пять до шість процентів від позичок. Але в кінці, коли вони довідаються інакше, вони зрозуміють, що вони можуть самі зробити для себе то все, що банкирі дійсно роблять для них і то багато дешевше."

"Ліберали"

Зайшов агент ліберальний
В фармерську хатину
І побачив на долівці
Підлітка-хлопчину.
Коло нього вовтузились
Маленькі котята,
Оце тільки породились
Сліпі небожата.
Став наш агент усміхнувся:
"А то що, байгали?"
"А хлопчина йому каже:
"О, це ліберали!"
Утішився наш агентик,
Гроші витягає
І думає: "Таке мале
А вже воно політику знає."
"На ж тобі тут на цукорки,
Щоби ви всі знали,
Що найліпші в світі люди
То є ліберали."
Проминуло місяць, чи два,
Аж одної днини
Знов заблукав наш ліберал
До тої хатини.
І нікого не застає,
Порожнісінька хата,
Тільки хопчик на постелі
Й маленькі котята.
І питає він хлопчини
"Як там ліберали?
Чи за той час вже великі
В'ни повиростали?"
А хлопчина усміхаєсь
І говорить тихо,
Що сталося з котятами,
Якесь чудне лихо.
Як були вперед слілими,
Були ліберали,
А прозріли, про соц-кредит
Вже думати стали.
"Як не бачили нічого,
Бавилися тихо,
А як вздріли світло Боже,
Чисте з ними лихо.
"Я їх сюди, вони туда
Пробують тікати,
Щоб їх тільки лібералами
Більше не називати."
Вибалушив агент очі,
Не знав що й сказати,
Що й німина вже не хоче
Лібералом зватись.
Вибіг з хати на дорогу,
Пропала робота,
Величати лібералів
Відпала охота.
Вже як коти встидаються,
Щоб їх називати
Лібералом, то що ж тепер —
Про нарід сказати?
Колись нарід, як був сліпий
Як тії котята,
То він не дбав, як хто його
Буде називати.
Але тепер, милий Боже,
Як люде прозріли,
Лібералами зватись
Більше не схотіли.

Д. Кейман.

БРАКУЄ ІСКРИ...

Положення в Середній Европі сьогодні це бочка пороху, що готова кожної хвилини вибухнути. Заострення між Німеччиною й Чехословаччиною через судетських німців з їхніми домаганнями автономії довело до того, що чехи вислали півмільйонову армію на границі Німеччини, а німці почали також стягати свої війська на границю, головно в то місце, звідки можна легко напасти на Чехословаччину. Англія, Франція й Совітський Союз накивали пальцями на обох, але не багато помагає. Бракує малень кої іскри, щоб наступив вибух, гірший як 1914 року.

ОТТАВА ХМУРИТЬСЯ НА ПОЗИЧКУ ЗЛ. ДЕРЖАВ БРІТІШ КОЛЮМБІЇ

Ліберальний премієр Брітіш Колюмбії, Патуло, стягнув на себе критику Оттави, коли він пробував затягнути позичку в Злучених Державах на збудування гайвей до Аляски. Були можливості, що Конгрес Злучених Держав міг ухвалити $15,000,000 на цю ціль.

Оттава настоює, що премієр Патуло, як голова одної провінції не може робити угод в другою державою.

Премієр Патуло пояснив, що й так майже кожна гайвей в Канаді є збудувана за гроші позичені в Злучених Державах.

ПОЛАГОДЖЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ БЛИЗЬКО — КАЖЕ МЕННІНГ

Вп. Е. С. Меннінг, провінціяльний секретар, говорячи з Профетик Байбл Інститут сказав, що час уже прийшов, коли фінансова система мусить бути налагоджена. Більшість албертійців, сказав п. Меннінг, почали орати ниву й вони не мають наміру оглядатись назад. Прави дальше не можливо оминати. Захланність кількох одиниць мусить скінчитися, щоб дати нагоду народові жити. Народ дальше не позволить на те, щоб дальше відкладати полагодження головної проблеми — фінансова система мусить бути змінена таки тепер.

Правда й нарід завжди переможе

Кажуть вам, що уряд суспільного кредиту знеохочував вкладати гроші в підприємства, прогнав капітал з Алберти й рулінує ваш кредит. А далі, що маємо застій, гірший як небудь попередно, а все через те, що албертійський уряд своїм радикальним законодавством властно вплинув на довірря купців і фабрикантів та стримав природній розвиток торговлі й промислу. Ліга Єдности Канади (Юнайтед Кенада Ліг) та така Народня Ліга (Піплс Ліг) представляють вам, що коли їм і тим, кого вони заступають, дасться нагоду створити "здоровий, діловий уряд" за їхнім планом, то тоді, і лишень тоді, можемо сподіватися зробити знов який будь поступ. Час уже вивести на денне світло брехні цих панків, що так жаліють й безінтересовно вбиваються за добробутом провінції. Факти, що подаємо, є неоспорені. Прочитайте цю статтю й переконайтеся самі, кого треба винувати за намагання знищити довірря та звокотити до "втечі" капіталу з Алберти.

Тримайте ці дані (факти), щоб знов колись до вас заглянуть, бо ви не почуєте їх з уст промовців Ліги Єдности Канади або від агітатора за "здоровим, діловим урядом."

* * *

Зміни в організації кожного міністерства в уряді були потрібні, щоби поставити тверду основу й двигнути на ній будову нового господарського ладу. В часі цих змін, як нам кажуть, уряд відстрашив від провінції потрібний капітал, знищив довірря людей, що вкладали гроші в підприємства, стримав господарський розвиток і спричинив підвищення коштів прожитку. Часом даються чути необдумані вислови про відносини в Алберті в порівнанню з другими провінціями. **Тому наводимо кілька дійсних фактів.**

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО

а) Торговля в Алберті виказала в загально-канадійському упадку минулого року більшу стійкість як у якійбудь іншій західній провінції. Це доказують банкові обороти (цебто всі гроші, що банки дістали й видали). Наводимо числа за 1937-8 рік в порівнанню до попереднього року:

Манітоба — торговля зменшилася на	29.00%
Саскачеван — торговля зменшилася на	14.05%
Брит. Колюмбія — торговля зменшилася на	7.51%
Алберта — торговля зменшилася на	4.86%

б) Банкові обороти в Канаді впали в 1937 р. в порівнанню до 1936 р. на $252,694,002.00.

в) Митний уряд зібрав з мита у перших двох місяцях 1938 р. $43,811 більше, як у тім самім часі минулого року.

г) Вантаж (фрейт), призначений для найбагатішого копального району в світі, який отвирається на півночі і для якого Едмонтон є головною брамою в світ, буде цього року два рази більший як минулого.

ЧИ ЦІ ФАКТИ НЕ ВКАЗУЮТЬ НА ТЕ, ЩО ЗА УРЯДУ СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ ТОРГОВЛЯ АЛБЕРТИ ПОЛІПШИЛАСЯ?

(ґ) Що з числа сім основних споживчих артикулів і ренти домів тільки на два ціни є вищі від середніх цін в Канаді? Всі інші мають ціни **нижчі**.

ЧИ ЦЕ НЕ ВКАЗУЄ ЯСНО НА ТЕ, ЩО АЛБЕРТА ПІД УРЯДОМ СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ Є ГАРНИМ МІСЦЕМ ДЛЯ ЖИТТЯ?

(д) Що в господарському розвитку маємо недавно збудовану фабрику ганчарських виробів в Медісін Гет, коштом сто тисяч долярів, що будується й мільйонове підприємство водяної сили в Голдфілдс на півночі, для якої Едмонтон є головним природним ринком?

(е) Що в Едмонтоні засновано фабрику для перерібки вовни з двадцятьпять тисячним доляровим капіталом?

(є) Що Годсонбейська Компанія почала будувати в Едмонтоні цієї весни **департаментальну крамницю вартости одного мільйона долярів?**

(ж) Що намічено прибудувати нові будинки для Едмонтонського Загального Шпиталю вартости близько пів-мільйона долярів?

(з) Що на 31. жовтня (1937) Алберта була четвертою з ряду між провінціями, що користали з Домініяльного Плану Поліпшення Мешкань, а **третьою** щодо числа будівельних позволень в Канаді?

(и) Що від коли уряд увійшов в силу заінкорпоровано 39 нових нафтових спілок з авторизованим капіталом понад десять мільйонів долярів?

(й) Що заінкорпоровано 36 інших спілок в різних галузях промисловости з авторизованим капітфлом понад вісім мільйонів долярів?

ЧИ ПІСЛЯ ЦЬОГО МОЖНА СУДИТИ, ЩО УРЯД СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ ЗНИЩИВ ДОВІРРЯ ЛЮДЕЙ, ЩО ВКЛАДАЛИ ГРОШІ В ПІДПРИЄМСТВА АБО ЩО ВІДСТРАШИВ КАПІТАЛ ВІД ПРОВІНЦІЇ?

(і) Що згідно з канадійським статистичним бюром продаж наших (албертійських) рільничих продуктів виказує збільшення на 8.05%, мінеральних продуктів на 11.56%, фабричних виробів на 8.07%, торгівля в роздріб на 9.93%, гуртова торгівля 11.19%, будова на 11.16%?

(ї) Що завдяки розпорядкам уряду, які мали на цілі віднести розвій нафтяної промисловости стягнено до Алберти свіжий капітал з цілого американського континенту, а навіть раз моря і що в наслідок цього в 1937 році було чотири рази тільки верчень за нафтою як у 1935 році? Продукція нафти досягла тепер сім мільйонів бочок річно, цебто коло два рази тільки як 1936 року, а багато більше як колибудь попередно. Албертійські нафтові шибы продукують три рази тільки, як ми зужиаємо. Це становить одну пяту цілого запотребування Канади. Алберта є тепер третім з ряду найбільшим продуцентом нафти в Брітійській Імперії.

(к) Що нові розпорядки уряду уможливили використання величезних просторів лісових, які давніше були в аренді з спекулянтів? З них можуть користати тепер поселенці й дрібні промислові. Минулого року ми дістали коло 82 мільйони фітів матеріялу й мільйон залізничих порогів з наших лісів, а коли б ці числа навіть подвоїти то вистачить ліса на 300 літ.

(л) Що минулого року (1937) наш добуток вугілля зріс до приблизно шість мільйонів тон; що капітал вложений у нісок в земною смолою коло Мекморей позволить нам забезпечити всі копальні на півночі дізелевим олієм, присліпуючи в цей спосіб розвиток, та зробить доступними великі запаси асфальту (земної смоли) для покриття дахів і мощення доріг в провінції? Що в Мекморей побудовано нову солярню яка може задоволити всі наші потреби солі?

(м) Що албертійський уряд сповнивчи свою обіцянку задоволити **домагання населення Алберти** не жалував ніяких трудів, щоб раз на завжди здобути для народу право контролювати свій власний кредит; що він вихав до боротьби диктатуру тих, які собі це право присвоїли і то в такий спосіб, що нема сумніву щодо його рішучої постанови йти далі цією дорогою, яка безсумнівно доведе до домагіного народом успіху—місячної дивіденди $25.00 і таннього кошту прожитку?

(н) Що за правління попередніх урядів довги провінції зростали на приблизно 5 мільйонів долярів річно; що теперішній уряд за понад двоплітній час свого урядування зменшив малощо понад 5 мільйонів річно, але з тої суми видавав понад 90% на державну допомогу безробітним?

(о) Що всі природні багатства Алберти, використовувані тепер і невикористовувані обчислюють найбільші знавці на суму понад 225 більйонів долярів тоді, коли всі довги, провінціяльні, муніципальні й приватні, оцінюють на около **600 мільйонів** долярів (цебто трохи більше як пів більйона долярів) та що ця величезна перевага природніх багатств населення Алберти може навіки усунути від нього злидні й недостатки шляхом справедливого розподілу, який може наступити тоді, як нарід буде нести свою власну кредитову політику?

(п) Що теперішній уряд започаткував провінціяльну опіку здоровля і він дає всім сухітникам безплатну лікарську допомогу й лічення в шпиталях та основує постійні безплатні станиці (клініки) здоровля?

(р) Що започатковано план безплатного лічення жертв дитячого паралїжу та опіки над тими, що через цю хворобу їхня спроможність заробітку є поважно ушерблена?

(с) Що через переговори між домініяльним і провінціяльним урядом провінція виготовила план пенсій для сліпих?

(т) Що матері, яких чоловіки покинули на протяг пять або більше літ, тепер можуть користати з закону допомоги матерям?

(у) Що минулого року побудовано більше доріг як котрого будь попереднього року і то з меншим коштом за милю; що уліпшення в наших провінціяльних установах, таких як Понока, запобігли марнотратству й бездадно попередних років і заощадили величезні суми грошей?

(ф) Що "Фарма в Олівер", яка перед тим пожирала великі суми грошей тепер приносить доходи?

(х) Що введено в провінції припис про найменшу заробітну платню й години праці, щоби захистити промислових робітників; що уліпшення у відділі "королівського друкаря" приведуть до заощадження сотень тисяч долярів для провінції; що переорганізовано Раду Відшкодування Робітників і тепер вона полагоджує справи з обсягу своєї діяльности прихильно й скоро; що також так переорганізовано Раду Полагоджування Довгів, що вона відноситься з прихильністю до всіх, що шукають у ньої поради й охорони; що зогляду на заяву суду, що ухвалені урядом закони про довги є поза компетенцією провінціяльного парляменту, проголошено мораторію, яка лишиться в силі так довго, доки не знайдеться способів поладнати справу довгів?

(ц) **Як можна було зробити не все не збільшуючи багато довги провінції, то чи можете уявити собі ті можливости роботи коли НАРІД ДІСТАНЕ В СВОЇ РУКИ ПРАВО контролювати кредитову політику?**

(ч) Що намагання уряду прийти до справедливого порозуміння з власниками облігацій ("бонд-голдерс") знехтовано і що багато з них далі вперто противляться приняти знижку високих процентів, які провінція в минулому платила? Тут уряд став твердо при своїм, що **проценти мусять бути знижені.**

(ш) Що коли банки можуть творити й творять кредит, як уряд звернувся до них, щоби вони спільно з ним створили тільки додаткового кредиту, що забезпечив би для народу річи конечні для прожитку, вони відповіли: "Ми не знаємо нічого про народнє господарство. Ми є банкирі й мусимо вести банки так, щоби був зиск?"

(щ) Що теперішня банкова система є основана на думках, які зродилися в голові божевільного чоловіка, що втік з тюрми? Цей чоловік, Джан Ло, був великим знатоком банкового діла й великим картограєм (гемблєрем). Злучивши ці свої знання він зарискував і визичив людям десять разів тільки "грошей" (цебто "обіцяє заплатити"), як мав золота. Це йому вдалося. Тоді він виготовив план банкової системи, з яким удався до Віліяма Пітерсона, основника Банку Англії, однак Пітерсон не приняв його. Провідні шкоцькі банкирі також не хотіли мати з ним нічого до діла. Нагода трапилася в Франції, де Ло випробував свою систему. Вона стала така популярна, що всі несовісні банкирі зараз її приняли і вживають з добрим успіхом до сьогодні. Отак **Джан Ло з Лорістону, що жив 230 літ тому, став батьком новітньої банкової системи, а Джан Ло був банкир, картограй, душогуб, розпусник і божевільний.**

Банкова й кредитова система може мати рацію, існування тільки на тій основі, що вона улекшує й приспішує виріб і розподіл товарів. Промислова й виробнича системи мають завдання задоволити потреби населення в товарах з найменшою витратою часу, труду й коштів.

Наша промислова й виробнича системи готові задоволити всі **вимоги населення**, але фінансова (цебто банкова й кредитова) система відмовляється від нього.

ТОМУ НАРІД, ЧЕРЕЗ СВОЇХ ПРЕДСТАВНИКІВ, ПОВИНЕН ПРИСИЛУВАТИ ЇЇ СПОВНИТИ ЙОГО ДОМАГАННЯ.

— L. D. SNAYCHUK —
Artist, Painter, Decorator, Sign Writer
ПЕРЕБИРАЮ ЗАГАЛЬНУ МАЛЯРСЬКУ РОБОТУ
—« МОЯ СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ »—
ТЕАТРАЛЬНІ СЦЕНЕРІЇ, ДЕКОРАЦІЯ ЦЕРКОВ, ДОМІВ І ТЕАТРІВ.
МАЛЮВАННЯ ІКОНОСТАСІВ І ЦЕРКОВНИХ ОБРАЗІВ.
СОЛІДНА ПРАЦЯ — УМІРКОВАНА ЦІНА
106 Rudyk Block — Edmonton, Alberta

Так як до сходу сонця ... новий день,
Так нас Суспільний Кредит ... нову еру.

As the rising sun proclaims the new day,
So will Social Credit proclaim a new era.

СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ
SOCIAL CREDIT

ОДИНОКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ В КАНАДІ — THE ONLY UKRAINIAN SOCIAL CREDIT PAPER IN CANADA.

РІК III. ЧИСЛО 1. — ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, 1. КВІТНЯ, 1939. — EDMONTON, ALBERTA, APRIL 1, 1939. — VOL. III. No. 1.

Виграйте $25 - $15 - або $5 готівкою беручи участь у першій Прескампанії "Резервового Фонду" часопису "Суспільний Кредит", яка триватиме від 1. квітня до 1. червня, ц. р.

Приватні Довги

(Зміст радіопромови, яку виголосив А. Г. Глинка, дня 5. жовтня, м. р., через радіо станцію С Ди С А).

ДОБРИЙ ВЕЧІР ШАНОВНІ УКРАЇНСЬКІ СЛУХАЧІ!

Тема моєї промови сьогодні є — **"Приватні довги в Алберті"**.

Я є певний, мої Приятелі, що коли я спімну слово **"довг"** то по тілі неодного фармера аж мороз піде, — бо ті, що живуть із землі найбільше його відчувають.

Коли я говорю про довги то конечно є відрізнити між довгами **публичними**, а довгами **приватними**.

А. Г. Глинка

Публичний довг є той, що люди винні його разом, як цілість, який складається з довгів провінціяльних, муніципальних та домініяльних. Цей довг ми сплачуємо в формі різних податків накинено на нас у прямий і непрямий спосіб.

Але — нас в Алберті найбільше обходять **приватні** довги, або в інших словах — довги, які винні приватні особи, наші поодинокі люди; бо пpaзі не заплачення цього приватного довгу, наші люди втрачають свої доми, фарми, свою економічну свободу — в дійсності втрачають усе, що є дороге для них та на що багато з них працювали ціле своє життя. Такі приватні довги винно звичайно моргеджовим компаніям, фінансовим корпораціям, асекураційним компаніям, машиновим компаніям і банкам. У провінції Алберті, Шановні Приятелі, ми винні такого приватного довгу кольосальну суму поверх тристо-двадцятьпять мільйонів долярів. — Запамятайте це!

Я в виду цього положення, Шановні Слухачі, я вважаю, що в цей час я не міг вибрати важливішої справи до обговорення, як це питання приватних довгів. Кажу це тому, бо я не вірю, що є багато українських фармерів, які не мали б довгів.

Від часу відколи формувано цю провінцію,а це вже 34 роки,різні позичкові, моргеджові, асекураційні, машинові компанії і банки, й інші фінансові інституції, визичували фармерам гроші беручи в них від 7 до 14 процентів, і завважте — **не є найвищі проценти, які де хто платить у цілій бритійській імперії.** Ви платили ці проценти роками без спротиву. І тому, Ви, не годні були сплачувати своїх довгів навіть у так звані "добрі часи" — противно: Ви лишались позаді і довги наростали чимраз більші без огляду на те, як би Ви тяжко не працювали й як добрий не був би Ваш урожай. Певна річ, що Ваше положення заставляло Вас нераз думати: чому властиво воно так має бути? — А ось чому:

Дня 8 серпня, минулого року, Едмонтон Булатин, дневник, який часами стоїть при реформі грошевої системи у редакційній статті на першій стороні сказав таке про питання довгів, під наголовком — **"Злегалізуваний рабунок"**. (Я наводжу):

"Фармері й домвласники в Алберті довгий час є безсовісно експлуатувані способом найвищих процентів, які де існують на цілу бритійську імперію. Проценти 7, 8, 9, 10 і до 14 були в моді протягом цілої історії Алберти. Факт є, що такі проценти є легальні під нашими правами й законами. І наших людей в Алберті рабує мала, але сильна група фінансістів, які торгують грішми і приватно держать контролю канадійської фінансової системи.

"Албертійський Дет Еджастмент Борд ограничує **проценти на всіх довгах полагоджених через Борд на пять процент найвище**, беручи під увагу те, що сказано.

"Подумайте над цим."

(Кінець наведення).

Це, Шановні Слухачі, є отверта й щира опінія часопису, який під жадним оглядом не може зачисловати себе до суспільно-кредитової преси, однак треба признати, що Булетин прекрасно схарактеризував диктаторську полісу, яка практикується в цій провінції і назвав це "злегалізуванним рабунком".

А дальше — позвольте навести Вам опінію Келгарі Албертан, ще одного не-суспільно-кредитового часопису, під наголовком: "Досить". Албертан із 5 серпня, м. р., висловився наступно: (Я наводжу):

"Знайомий і приятель цього часопису, який із добрих причин не бажає, щоб подавати його ймення, показував нам лісту довжників і довгів учора, які він вибрав із рекордів інституції в якої він працює як акавнтент. **Вистарчить згадати, що кожний задовжений фармер згаданий на тій лісті винен тепер на позичках, від вісім до двадцять років, два або три рази стільки скільки він позичив, а наконечний процент підійшов від двадцять-два до двісті-тридцять і вісім разів висоти оригінальної позички.** Ці цифри виглядають майже на жарт, але вони є правдиві й точні".

(Кінець наведення).

Ось бачимо, що мають до сказання навіть проти суспільно-кредитові часописи в цій справі.

Щоб краще зілюструвати Вам, чи пояснити, в який то звірський спосіб експлуатувано нас, я наведу Вам наступно подані **цифри**:

$1.00 визичений на 3% з додаванням процентом за 100 років зробить суму $19.22.

$1.00 визичений на 8% з додаванням процентом за 100 років зробить суму $2,199.76.

$1.00 визичений на 10% з додаванням процентом за 100 років зробить суму $13,780.00.

Шановні Слухачі! Коли Ви застановитеся над вище наведеними цифрами то Ви певне зрозумієте, чому Ви не годні були

(Докінчення на стороні 4-тій).

Христос Воскрес!

З НАГОДИ ВЕЛИКОДНИХ СВЯТ, РЕДАКЦІЯ Й ВИДАВНИЦТВО "СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ" ЖЕЛАЄ ВСІМ СВОЇМ ЧИТАЧАМ І ПЕРЕДПЛАТНИКАМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕНИЯ ХРИСТОВОГО

Фармері перед небезпекою

В останіх кількох днях домініяльний уряд уневажнив ще один із албертійських законів, так зв. "Да Ект оф Лімітейшен оф Екшінз". Цей акт вимагав, щоб кредитовці і довжники прийшли до нової угоди (агріменту) до 1. липня, 1940 — це розуміється, за посередництвом Дет Еджастмен Борду, інакше всякий довг затягнений перед 1. липнем 1936 автоматично був би скаицелюваний. Цілю цього акту було примусити фізних фінансових компаній зробити уміркуване знесення старих процентів і певне зниження довгів.

Домініяльний уряд уневажнив цей акт подаючи причину, що він є поза границями прав провінції.

Заінтересувані дивуються, чому властиво домініяльний уряд так довго чекав із цим уневажненням, бо як відомо загалові, цей акт ще ухвалений минувшого року на регулярній сесії. Багато твердять, що домініяльний уряд чекав із цим уневажненням аж поки цьогорічна сесія не буде на окінченні. Він сподівався, що албертійський уряд не встигне ухвалити нового акту вже при закінченні — однак він в цьому помилився.

Албертійська легіслятура в скорому часі мала новий подібний акт перед дискусію. Цей новий акт представив Вп. Л. Мейнард, міністер муніципальних справ.

Новий акт, як вже сказано є подібного змісту до попереднього уневажненого акту? але в цьому акті всякий довг затягнений перед 1. липнем 1936 р. буде скаицелюваний вразі довжник і кредитовець не зроблять вдоволяючого нового агріменту за посередництвом Дет Еджастмент Борду до 1. липня 1942 р. Це дає їм два роки більше часу.

Коли цей новий акт буде прийнятий "Суспільний Кредит" подасъ його точно в черговому числі.

РАДІОСТАЦІЯ "А-Бе-Це" ДОНОСИТЬ, ЩО:

Ширше знаний українець, п. **Т. Томашевський**, друкар із Ендрю був на кількаденній візиті в Едмонтоні. Він заінтересувано дискусував зо знайомими політичне положення в Алберті й в Европі.

П-п Д. Промюк, наш український кравець в Едмонтоні, запраз другі двері від Української Книгарні, спровадив багато гарних сорочок, краваток, панчіх та інших мужеських річей, для випродажі на свята. Кравецька робітня п. Промюка, Експерт Тейлорз, шиє до міри сути й срінг ковти, як також замовляє їх, коли хто бажає.

Бизнесовець із околиці Краков, **п. О. Кондратюк**, який управляє "філінг стешен, в парляменті на коридорі весело привітував знайомого йому чоловіка.

П-н Д. Садовник, завзятий суспільно-кредитовець із Гресленд (на опівніч від Бойл), бувши в Едмонтоні, стрінув п. Світика з Келгарів й п. П. Байрака з Едмонтону,...... Знайомі щиро привітували один другого.

Один із найактивніших українців в околиці Во, **п. І. Зайнерський**, давно вже був в Едмонтоні.

Гром. Ф. Бойчук з околиці Смоки Лейк є найактивніший суспільно-кредитовець в тій частині. Він найбільше зібрав передплат на часопис "Суспільний Кредит".

П-н Василь Марченко, властник Гом Міт Маркет в Едмонтоні, працює днями й вечерами, щоб виповнити замовлення з околиць на ковбаси на свята.

Один незалежний посол в албертійському парламенті заснув підчас нарад. От щасливий чоловік — спить а йому платня йде!

Гром. **Василь Гаврилюк**, із Васел, відвідав Едмонтон два рази у послідніх кількох місяцях. П-н Гаврилюк пильно слідить за СК рухом й щиро працює для Суспільного Кредиту.

Петро Скіцко й Петро Гурба, представники фільма "Запорожець за Дунаєм" роблять приготування виїздити з цією гарною фільмою по українських околицях. Народні доми повинні вдаватись до них і запросити їх у свою околицю.

Николай Фаріон, щирий суспільно-кредитовець із Брудерґайм околиці відвідав Едмонтон минувшого тижня.

ПОДЯКА

Всім тим, що звернулися до мене з проханням, щоб я згодився поставити своє імя перед надходячу федеральну конвенцію Суспільного Кредиту в вегревильській окрузі, коли вона прийде, можливо скромно, але щиро хочу подякувати. — Та треба памятати одне: що ціла справа лежить у руках Ваших (виборців) і від Вас найбільше залежатиме чи я одержу номінацію.

З глибокою пошаною,
Антоній Г. Глинка.

Пояснення:

1. **(а) ХТО ЗБЕРЕ НАЙБІЛЬШЕ ПРЕСФОНДУ НА ЧАСОПИС "СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ" ПРОТЯГОМ НАСТУПНИХ ДВОХ МІСЯЦІВ (ВІД 1. КВІТНЯ ДО 1. ЧЕРВНЯ) ОДЕРЖИТЬ ГОТІВКОЮ $25.00.**
   (б) ДРУГИЙ З РЯДУ ОДЕРЖИТЬ $15.00 ГОТІВКОЮ.
   (в) ТРЕТИЙ З РЯДУ ОДЕРЖИТЬ $5.00 ГОТІВКОЮ.
2. **Імена збірачів і жертводавців Редакція містиме в часописі почавши в черговому числі. По двомісячній прес-кампанії Видавництво видасть одне число часопису в скількості 10 тисяч примірників та більше сторін. В цьому числі буде поміщений весь звіт прескампанії. Імена жертводавців і збірачів та суму яку вони дали, чи зібрали, поміститься в часописі.**
3. **Англійські копії цього звіта подається премієрові Ейбергартові, міністрам, СК Бердові й СК Лідзі. Хоч уряд ніколи не мав нічого спільного з часописом "Суспільний Кредит" все таки Видавництво вважає відповідним виказати урядові і т. д. хто властиво помагає часописові й чи український загал виявить бажання мати суспільно-кредитовий часопис в українській мові. Якщо так то він у цій прескампанії "Резервового Фонду" здвиує й чужинців, коли ні то не викаже звіт.**
4. **В додатку до нагород і поміщення в часопису імен жертводавців і збірачів, кожний жертводавець, що зложить 50 цт., $1 або $2 одержить гарний ЦЕРТИФІКАТ (посвідку), який виказуватиме, що дана людина помогла в найважливішій хвилині для суспільно-кредитовців. Ці цертифікати будуть надруковані тронкі: 50 цт., $1, і $2. Кожний буде іншого кольору. Ті збірачі, що зберуть протягом цих двох місяців $5 пресфонду, або більше одержать гонорований (почесний) золотий цертифікат — за те, що вони приложили праці для майже необхідного часопису для українців — "Суспільний Кредит". Цих золотих цертифікатів друкуємо лише СТО, отже дається бачити хто ці цертифікати заслужить.**
5. **Читачів "СК" певне зацікавить, що властиво спонукало Видавництво проголосити цю кампанію:**

   В початках видавання часопису "Суспільний Кредит" надійшло величезне число листів до уряду, дякуючи урядові за те, що він нібито то видає укр. суспільно-кредитовий часопис. Редакція промовчувала факт, що уряд ніколи нічого не мав спільного з видаванням українського часопису. Від самого початку Видавництво не одержало від нікого навіть одного цента на поміч часописові кромі передплатників. І тому українські суспільно-кредитовці мусять усвідомити собі факт, що їм ніхто не поможе, як не поможуть вони самі собі. Отже Видавництво звертається до своїх Читачів із просьбою помогти йому у цій прескампанії. Це є перша прескампанія "Суспільного Кредиту" від коли він почав виходити. Отже — переведім її успішно. Докажім, що українські суспільно-кредитовці є здібні також! Пічнім цей 1939 рік успішно. Зберім $2,500 пресфонду, який забезпечить існування "СК" на два роки. Памятайте, що надходять домініяльні вибори, а відтак провінціяльні вибори!
6. **Цей раз Редакція ограничує себе на цьому коротенькому заявленні й вірить, що дійсно свідомі одиниці почнуть акцію таки зараз. — Щоб сотні тисяч українців в західній Канаді не годні вдержати малого часопису!.**

   Річ ясна, що видавець самий усего зробити не годен. Во коли приходить 10 або 15 передплат на місяць, а видати число часопису коштує кілька десяток долярів — то що може видавець зробити? Видавець редагує часопис абсолютно безплатно — жадних робітників не платиться. Отже одинокий видаток то є друк і пошта.

   В послідніх трьох роках редактор "СК" дав 611 відчитів з рамени Суспільного Кредиту — 563 в Алберті, а 47 в Саскачевані. Видаток звязаний з кожним із тих відчитів пропонець таки покривав самий із добровільних збірок на салі й часами мусів уживати гріш із деяких передплат, щоб вернутися домів. Видаток подорожування в звязку зо згаданими відчитами виніс $1,833.40. Отже бачите, видавець робив, що в його силі, щоб помагати укр. загалові абсолютно безплатно. Чи після Вас він варт: поперти у цій прескампанії. — Це лишаємо для Вас!

РЕД.

В ЧЕРГОВОМУ ЧИСЛІ "СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ" БУДЕ ПОМІЩЕНО:

1. Точний перебіг ухвал теперішньої албертійської сесії.
2. Цінні пояснення про Кредитні Доми.
3. Статтю про побільшені шкільні дистрикти.
4. Промову премієра Ейбергарта підчас цієї сесії.
5. Рішення про новий розподіл провінціяльних округів в Алберті.
6. Поради в справі довгів.
7. Декларація Вилляма Ірвіна, проводиря албертійських Сі-Сі-ефників, перед федеральними виборами в 1935 р.
8. Перебіг нарад в Оттаві.
9. Іскри журналіста Панька Клепала.
10. Про "Резервовий Фонд" "Суспільного Кредиту".

Присилайте передплати на "Суспільний Кредит". Збірайте на "Резервовий Фонд" "СК", щоб він мав змогу інформувати наш загал про Суспільний Кредит й інші важливі справи!

Підчас Великодних Свят попрошуйте для часопису "СК", а він працюватиме для Вас звсіди. Не отягайтеся, а таки почнійте акцію сьогодні!

Суспільний Кредит
УКРАЇНСЬКИЙ ДВОТИЖНЕВИК
виходить в Едмонтоні що другого четверга в інтересах Суспільного Кредиту й українського загалу в Алберті.

Видає: В-тво Суспільного Кредиту.
Редактор: А. Г. ГЛИНКА.

Передплата $1.00 річно, 60ц. піврічно, 5ц. поодинока число.

Адреса:
The Social Credit Publishers
Edmonton, Alberta

SOCIAL CREDIT
A semi-monthly Ukrainian paper published in Edmonton every second Thursday in the interests of Social Credit and in the interests of the Ukrainian people in the Province of Alberta.

Published by:
The Social Credit Publishers
Editor: A. H. HLYNKA.
Yearly Subscription $1.00
Half-Yearly .... 60c.
Address all correspondence to:
The Social Credit Publishers
10630 - 98 Street
Edmonton, Alberta

ADVERTISING RATES FURNISHED ON APPLICATION.

Редакція за оголошення не відповідає

СУБОТА, 1. КВІТНЯ, 1939. РІК III. Ч. 1.

Як виходитиме часопис "Суспільний Кредит"

Із браку достаточної матеріяльної помочі зо сторони українського суспільно-кредитового загалу видавництво "Суспільного Кредиту" було примушене здержувати видання часопису, коли вплинало замало передплат на покриття друку. Редактор працював коло часопису цілковито безплатно й тому одинокий видаток то був друк і пошта. — Але для українського загалу то й це забагато.

Майже половину числа передплатників на нашій лісті є безплатних "передплатників", таких, що абсолютно немає 25 цт. на 3 місячну передплату. Та без огляду на те Редакція висилала їм часопис, оплачувала пошту і т. д.

З другої сторони ті, що прислали свою передплату сподівались дістати часопис, а коли його не було — можливо що й почувались покривдженими.

Редактор остаточно рішив видавати часопис лише раз у місяць, що першого — і платитиме за друк і пошту самий зо свойого місячного зарібку. Цей видаток забере від нього більшу половину його платні, але іншого виходу немає.

Кожний передплатник одержить 26 чисел часопису за свойого долара, а ті, що прислали по 50 цт. одержать по 13 чисел. Отже тут ніхто не буде покривдженим.

В додатку — Редакція проголошує пресокампанію на 2 місяці часу, від 1. квітня до 1. червня. Ці зібрані гроші з пресокампанії вкладається до банку на так званий **Резервовий Фонд**. Коли цей фонд зросте до поважнішої суми тоді часопис знова виходитиме що два тижні, або й навіть тижнево.

Зберім $2,500 у теперішній пресокампанії "Суспільного Кредиту" й тоді Видавництво зможе видавати часопис два роки без припливу навіть одного долара. Попращайте для "СК" два місяці, а він буде працювати для Вас два роки.

Памятайте, що "Суспільний Кредит" виповнює програму, якої жаден інший український часопис не може виповнити.

Отже — місяці квітень і травень нехай будуть місяцями "Суспільного Кредиту".

Видавництво закликає свідомих і щирих українських суспільно-кредитовців помогти йому в цій кампанії. Починайте роботу вже. Таки йдіть хата від хати, а будьте певні, що все зберете щось. Бо якщо загал не схоче помогти свойому часописові, який на кожнім кроці дає пораду й стереже український загал, то тимбільше він не зможе виборoти собі кращого життя.

Та ж різні фінансові інституції щороку збірають сотки тисяч від наших українських фармерів цілком задармо — то чому б українські фармері в цілій Канаді не годні зібрати $2,500 на часопис, який їм служить.

Рівночасно просимо українських суспільно-кредитних груп помогти нам у цій кампанії.

Французько - Канадійський погляд

Часопис "Албертан" одержав лист від п. П. Р. Міквелона, відносно йменування сенатором горожанина Алберти, щоб заповнити опорожене в сенаті місце, внаслідок смерти сенатора Патрика Бориза.

Письмо Микведона представляє справу зо становища французько-канадійської меншости в Алберті й б піддержала статтю п. В. М. Девидсона.

Будучи тої гадки, що для багатьох албертійців буде інтересним пізнати погляд цього добре відомого французько-канадійського горожанина цієї провінції, подаємо тому цей лист у цілості в українськім товмаченню. — Ред. "СК".

Пане Редакторе, Албертана!

Дозвольте мені відповісти на передовицю п. В.М. Девидсона: "Хто буде албертійським сенатором." Загал публики не здивується, коли побачить моє імя у звуці з тою справою, бо мене згадували як можливого наслідника сенатора Лесарда у часі послідної вакансії, коли наступило йменування сенатора Бориза.

Я не ношуся з гадкою мішатися до якогось спору: Я тільки бажаю подати кілька фактів і представити справу, виходячи з французько-канадійського погляду. Наводячи слова п. Де[illegible]: "Ані Алберта, ані Канада в дійсності не терпить на тім, що Алберта має пять а не шість сенаторів, але це подається оправданої причини або якоїсь причини взагалі на відволікання з іменуванням. Виясненя, яке звичайно роблять є те, що є завзята боротьба за те становище між говорячими по французьки й говорячими по-англійськи римо-католиками й вона перешкоджує рішенню канадійського уряду.

"Кілька літ тому, коли побільшено було репрезентацію Алберти, Сир Вилфрид Лорієр натискав на те, щоб один з 6 репрезентантів був канадійський француз. Др. Рой, високий комішонер до Франції, був першим, якого йменовано. Його наслідником був опісля Форгет, який був останнім лєфтенант-губернатором Північно-Західних Територій а по його смерти Джан Ковт а пізнише П. Е. Лесард. По смерти останнього п. Беннет змінив черту, йменуючи Патрика Бориза, що мало за собою таке широке одобрення, що ніхто не доторкав національного (расового) питання."

Французько-канадійська меншість в Алберті "потерпіла", бо її не репрезентував ніхто у сенаті, від хвилі коли помер сенатор Лесард. Коли у часі Конфедерації було обговорювано справу меншостей, звертаючи до французько-канадійських груп поза Квебеком і до нефранцузько-канадійської групи у Квебеку. Канадійським французам було признано їхні права у Північно-Західних Територіях, як теж опісля признано їм їх, коли Алберта й Саскачеван стали провінціями через іменування д-ра Роя сенатором для Алберти, а п. Бенджамина Прінса для Саскачевану. У той спосіб було признано, як це повинно було статися канадійським французам право національної меншості.

По цілім ряді наслідств, які вище згадано, держимося ще того, що це назначення повинно впасти на канадійського француза. Коли назначено сенатора Бориза, то це було дуже популярне назначення для англійського елементу, як цілости; однак французько-канадійський елемент не приняв цієї номінації з таким вдоволенням. З цілою британською безсторонністю (фейр плей) мусимо висказати признання канадійським французам за приняття цього рішення з шляхотністю, хоч вони навіть далекі були від вдоволення ним.

На закінчення хочу замітити знова, що опорожнене сенаторське місце з Алберта приналежить канадійському французові; воно приналежить йому наслідком його прав меншості; воно приналежить йому згідно з прийнятим прецедентом (прикладом); воно приналежить йому, бо французько-канадійська меншість у тій провінції потребує репрезентанта в Оттаві, щоб він займався багатьома проблемами, що повстають щоденно і від розвязки яких залежить його будучина, як горожанина в такого канадійця.

Важлива справа для українців

Наш — Ред.

Якщо в українців у Канаді є важливі справи від цей час то до тих справ треба й зачислити надходячі домініяльні вибори, а з осібна вибори федеральної округи Вегревил, в Алберті.

Причин на цетверджения є багато:

В окрузі 85% українців

Федеральна округа Вегревил представляє собою найбільший блок українців у Канаді, які живуть скупчені разом. Процентово в цій окрузі коло 85% населення є українці, а коло 15% складають інші народности. В цілій Канаді немає другого такого блока, де українці начисляли б навіть приблизно більшість. І тому якраз весь канадійсько-український загал звертає очі на Вегревил.

Ліберальна конвенція

Минувшої осени, дня 2 грудня, відбулася ліберальна конвенція цієї округи в Мондері. Між іменуванними кандидатами на ліберальний білет ішов і п. П. Лазарович з Едмонтону, та конвенцію одержав чужинець, др. Арчер, з Лемонту. Др. Арчер одержав 115 голосів, а п. Лазарович 105. Багато українців тішилося, що п. Лазарович одержав таке велике число голосів, бракувало йому мало що, щоб бути вибраним. Та така радість, після цього автора, є гірка. Бо чи особисто п. Лазарович упоаобається нам чи ні то ніхто не заявне йому, що він не свідомий українець та, що він не міг би гідно заступати українців, якщо ліберали мали б найменшу нагоду в цій окрузі.

Певне число українців приписували п. Лазаровичеві програння таки йому самому, за те, що він можливо нетактовно виступав по стороні реакції — та ті самі люди присвоювали собі погляд: "всі злі, лиш 'Я' один". Ті самі люди забули, що на світі жив лиш один перфектний чоловік, а це був Христос. Цим хочемо сказати, що п. Лазарович повинен був одержати ліберальну конвенцію, а чи він мав нагоду бути вибраний до Оттави чи ні то це інша справа. — Та конвенцію одержав др. Арчер, як вже згадано, чоловік, якого цінять, як лікаря — але що це має спільного з політикою чи економікою? Ліберали знають популярність д-ра Арчера й вони тому робили всі старання, щоб він одержав конвенцію. Бо партійними ліберальними принципами, дні ліберальною роботою, вони знали, що виборів не мають нагоди виграти навіть в одній окрузі. Ліберали в Онтаріо у минувших провінціяльних виборах вибрали до парламенту й одного "гокейста", професіонального грача "свинки", що грають на леді — Лайонела Конакера. (Ви бачили цю гру, ні? — грає дві сторони по 6 грачів, і обі сторони пробують загнати круглявку гуму в сіту противної сторони). Ліберали знали популярність цього грача й дали йому конвенцію. І вони вживають таких метод всюди. Підчас виборів народ забуває, що в парламенті не треба грати "свинки", але треба бути студентом економіки й політики, та взагалі народнього життя.

Консервати також уживають подібних метод: В Едмонтоні недавно "Юніті Ліга" вибрала головою своєї партії Персі Пейджа, менежера світової слави дружини "бескет бал" — Градз. Як бачите — це та сама штучка, той самий підхід до справи. Та вернімся до вегревильської округи.

Чого нам бракує?

Усвідомім собі факт, що чужинці ніколи не будуть поважати нас й не можуть числитися з нами так довго поки вони зможуть все вибрати свойого чоловіка, без різниці на яку то позицію, коли присутних українців є 85, а чужинців 15. Чи думаєте, що після таких результатів українці гідні пошани? Чи думаєте, що їм належиться "дати" посла, коли вони не вміють самі його вибрати? На світі ніхто нічого не дає — то лиш береться! Бо навіть як хтось дає кому щось то лише з тим обчисленням, що у даній вміні він скористає. Чи сини й дочки наших українців зможуть одержати посади, коли різні політичні партії знають, що вони дістануть наші голоси і без роздавання посад? Та ж вистане пачку зогнилих яблук на подвіря для наших "газдів" й вони будуть бігти голосувати на чужого аж задихаються! Це не є приємна річ згадувати, але як направити її не згадуючи? Чи думаєте, що після таких наших поведень ми маємо респект у чужинців. Будь ласка — відповідайте собі самі на ці питання так як Вам розум диктує! Бо це не є справа автора цієї статті, ані жадної іншої одної особи — це є справа усіх нас!

Чи між укр. немає одного відповідного чоловіка?

Наші співгорожани певне думають собі, що коли 750,000 українців у Канаді не годні вибрати свойого чоловіка, який репрезентував би їх, то певне, що українці між собою не мають відповідної людини. Жидів у Канаді є лише 170,000, менше як четвертина числа українців, але вони мають 3 послів в Оттаві. Отже — чи не належиться нам хоч один репрезентант?!

Чи можливе таке чудо між іншими?

Будь ласка, уявім собі, що сталася така чуда́сія і українець рішився кандитувати в окрузі де є 85% французів, а 15% українців. Поперше — така річ не то що неможлива, але навіть немислима хоч би ми жили ще тисячу років. Народ гідний поваги обидився б і сказав би — за кого ви нас маєте? Або коли б наш аспірант на кандидата хотів лізти на плетформу то вони певне стягнули б його з плетформи й випровадили б його з салі з церемонією.

Як французи впоминаються за собою

Прочитайте на цій самій сторінці статтю перебрану з англійського часопису — як французи впоминаються, щоб дати їм ще одного сенатора. Вони отверто пишуть, що їм запере́чується гарантуване канадійською конституцією право меншости, якщо не задоволиться їхнього бажання. Чи українці хоч коли застановлялись над сенатом?

Лише українці повинні кандитувати

В опінії цього часопису в окрузі де є більше число українців повинні кандитувати лише українці. А у федеральній окрузі в Вегревил неукраїнець то це-то, що не повинен кандитувати, але навіть не повинен мріяти про кандидатуру. Українець повинен йти з кожної партії, а як пхається неукраїнець то так старатись, щоб він утратив депозит, що було б наукою для всіх. Тоді знали б, що й українці мають повагу й національну гордість. Бо як же може нас репрезентувати людина, що не знає нашої історії, літератури, мови, ніколи нами не інтересувалася й не розуміє нас, а ми її ще менше. З якої ж рації український загал мав би піддержувати такого кандидата? Коли будуть йти лише українці то загал вибере того, що найкраще зможе заступати їх і боротись за їхні інтереси.

Одним словом — нехай вийде українська сова, але ми будемо знати, що це наша сова й вона буде нас репрезентувати. —Буде разом із нами радіти, плакати й ділитись долею й недолею.

Наші батьки передали нам через століття дві приповідці, які кажуть: "Своя сорочка тепліща, як чужий кожух", і "Свій як не заплаче то хоч скривиться".

Старайтесь запамятати ці слова.

Іскри Панька Клепала!

НОВИЙ ПОМІЧНИК У НАШІЙ РЕДАКЦІЇ

Від початку видавання часопису "СК" весь тягар праці спадав на одного чоловіка, а це на самого редактора. Велике число кваліфікованих помічників зголошувалось час-від-часу, але не могли відповісти становищу. — Аж остаточно редакція пізнала між фотографіями журналістичний талант гром. Панька Клепала, якого знимка є поміщена в цьому числі. П-н Клепало на знимці виглядав нам на совісного й талановитого працівника й тому його вибрано.

От із цієї нагоди незвичайно приємно нам познайомити гром. Клепала з нашими читачами. — Ред.

ПАНЬКО КЛЕПАЛО

Гаїду! знайомі й незнайомі Читачі "Суспільного Кредиту".

Я певний є, що знайомі мої зрадіють, як побачать мій пальтрет на сторінках цього прогресивного часопису.

Незнайомих мені читачів пев не зацікавить — що то я за чоловік, що беруся до журналістики. От і напишу дещо про свою банскучу карієру.

Прикро мені самому про себе писати, бо це виглядає наче б я хотів себе самий хвалити, а коли напишу щось поганого — то мені буде кривда. Ось, і так зле і так недобре.

Знова спускатися, щоб писав про мене редактор цього часопису також зле, бо він може нагородити про мене несотворених річей, що часами можуть погано відбитися на мойому характері.

Та заки приступлю до своєї біографії, вважаю відповідним поінформувати своїх читачів про контракт, який я підписав із Видавцем "Суспільного Кредиту".

Я на жадних услівах не хотів згодитися дописувати до цього часопису, поки п. Глинка не згодився на мої домагання. А це: що я маю мати дві колюмні до своєї розпорядимости і можу писати, що мені подобається. Я також застеріг собі право зіхати часами й самого редактора, як я буду бачити, що він милить із дороги. (Га... я тепер маю його в руках).

Ну, хто ж я такий? — Дивіться на мене й пізнавайте:

З кости і крови я українець, але часами не вірю самий собі, чи немає в мені якої мішанини. Є хвилини, що я лагідний і розумний як українець; є хвилини, що злосний як турок; але й є хвилини, що я бовдуватий й лінивий як москаль. Признаюсь, що патріота українського, ані канадійського понад мене немає. Люблю свій народ і я знаю, що український народ колись бодай посмерті спімне й скаже, що Панько Клепало був добрий чоловік. Щодо канадійської політики то я є прогресивного погляду.

По світі я знаний. Був в Европі, Азії, Африці, Аргентині, Бразилії, Злучених Державах, Аляскі Канаді і в Ледук. Тому вірю, що читачі цього часопису скористають багато. Отже напишу дещо зо своїх заввваг та подам короткий перебір важніших подій. В свойм писанню я буду перепл[і]тати груднійший матеріял легшим, так, щоб легше трудніше було читати.

В Оттаві

Оттавська сесія дальше продовжається. Вигляди такі, що кінця ще не видно. На цьогорічній домініяльній сесії дуже багато балакании.

* * *

Візита Королівської Родини

Ціла Канада приготувляється до привітання короля й королевої цієї весни. Кажуть, що вигляди реакційних партій будуть кращі на вибори по цій візиті. Та що до збудження англійського патріотизму в Канаді та сконсолідування сил то дійсно треба, бо старі партії розбили все, що Канаді грозить поділення на різні секції. Одним словом — консервати й ліберали "наварили каші".

* * *

Вілчуває лихо бідних

Один ліберальний політикер у домініяльному парламенті так згризлися бідою фармерів західньої Канади, що втратив 2 фунти на вазі. Він попередньо важив 278 фунтів, а тепер лиш 276.

* * *

"Свій до свойого", але за чим?

Скаржуться українські бизнесовці в Едмонтоні, що члени різних українських організацій таки дальше купують у чужих, те, що в своїх можуть набути. Та під цим оглядом загал вируче себе тим, що до своїх іде на різні коленти. Ось на примір: Минувшого Різдва в Едмонтоні "ходило" 18 гуртів колядувати. І якщо дрібний український бизнесовець хотів би дати кожному по одному долярові то коштувало б його вісімнадцять доларів!!! Тут не так як на фармах одна група або дві — тут 18! — Колядували, що аж місто хиталося. Хто ж казав, що українці не мають сили?

В одного бизнесовця колядники попередждували дітий, як почали "легко стукати" до дверей в ночі, над ранком. Господар ввічливо приняв їх, та як вони пішли молився, щоб Бог простив їм гріха.

* * *

Албертійська сесія

В албертійському парламенті сесія на окінченні. Цього року уряд ухвалив велике число актів доповняючого або радніше скажу додаткового й поправкового характеру. Рекорди виказують, що остався один посол в албертійському парламенті, що відколи його вибрано ще не виголосив ані одної промови. Це є п. В. Шарп із Гренд Прері. Він за те певно багато думає!

* * *

Як не розуміти?

Читаю різні часописи, як то журналістові випадає, і одні малюють страшними красками, що є велика небезпека перед фашизмом, другі пишуть, що перед комунізмом, треті, що перед капіталізмом, а четверті, що перед суспільно-кредитовцями. Розшолопую все це і приходжу до заключення, що ми в небезпеці.

* * *

Добрі часи вертаються

Радіостація подає, що цього року фармерам у західній Канаді не так зле поводиться. Виказує репорт, що багато українських фармерів зможуть цього року позволити собі на нові оверали, щоб мали в чім до церкви піти на Великдень. Але треба запамятати, що це не відноситься до нових фармерів, які фармують десять або пятнадцять років, це відноситься до тих, що фармерують поверх 25 років.

(Докінчення на стороні 4-тій)

ТЕПЕРІШНЯ СЕСІЯ АЛБЕРТІЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ

На днях скінчилася теперішня сесія албертійського парламенту, яка почалась ще 9 лютого. В цьому числі нашого часопису не подаємо майже нічого про хід нарад і ново-ухвалені акти, властиво через те, що велике число пропонуваних законопроектів ще не перейшли третього читання. На цьогорічній сесії поважне число законопроектів перейшло одно або двоє читань, є остаточно були скасувані або відложені до другої сесії. З цієї причини немає змислу опрацьовувати новий акт поки він ще не є прийнятий.

В черговому числі "СК" подано точний перебір нарад, як також зміст ухвалених актів. Читачі повинні старатись, щоб не опустити числа "СКредиту" за місяць травень.

АЛБЕРТІЙСЬКІ ПОСЛИ ДО ДОМІНІЯЛЬНОГО ПАРЛАМЕНТУ

Федеральна округа	Посол.
Акейдія	Віктор Квелч (СК.)
Атабаска	П. Дж. Ров (СК.)
Бетл Ривер	Роберт Фейр (СК.)
Бов Ривер	Чарлз Е. Джонсон (СК.)
Едмонтон (Схід)	О. А. Кенеді (СК.)
Едмонтон (Захід)	Дж. А. Мекінон (ліберал)
Калгари (Схід)	Джон С. Лендерко (СК.)
Калгари (Захід)	(Був Р. Б. Беннет, консерват — тепер порожне крісло).
Кемроз	Дж. А. Маршал (СК.)
Джеспер Едсон	Волтер Ф. Кул (СК.)
Летбридж	Джон Г. Блекмор (СК.)
Мекливд	Пастир Е. Дж. Генсел (СК.)
Піс Ривер	Р. А. Пелсісі (СК.)
Ред Дір	Ерік Дж. Пул (СК.)
Ватаскавин	Норман Джейкс (СК.)
Вегревил	Вилям Гейгорст (СК.)

Під теперішний час Алберту репрезентують в Оттаві повище подані 17 послів. Це значить: 15 суспільно кредитовців, 1 ліберал і одне крісло в західних Калгарах осталось порожне, де недавно був Р. Б. Беннет (консерват).

Кожний посол до домініяльного парламенту одержує чотири тисячі доларів від річної сесії.

ЯК ЗАРЕПРЕЗЕНТУВАНІ ПРОВІНЦІЇ В ДОМ. ПАРЛАМЕНТІ

Провінція	Число послів
Принц Едвард Айленд	4
Нова Шкоція	12
Ню Бронсвик	10
Квебек	65
Онтаріо	82
Манітоба	17
Саскачеван	21
Алберта	17
Брітіш Колюмбія	16
Юкон	1
Разом	245

ЯК ЗАРЕПРЕЗЕНТУВАНІ ПРОВІНЦІЇ В СЕНАТІ

Провінція	Число Сенаторів
Принц Едвард Айленд	4
Нова Шкоція	10
Ню Бронсвик	10
Квебек	24
Онтаріо	24
Манітоба	6
Саскачеван	6
Алберта	6
Брітіш Колюмбія	6
Разом	96

ПАН І ПРОВОДИР

Пан гонить своїми робітниками;
проводир учить їх, як вони мають робити і помагає їм.
Пан опірається на авторитеті;
проводир на добрій волі.
Пан витворює страх;
проводир ентузіязм.
Пан каже "Я"; проводир каже "Ми".
Пан каже — "Будь на час";
проводир самий приходить перед часом.
Пан винує когось за випадок;
проводир все полагоджує самий.
Пан знає, як що робиться;
проводир показує як.
Пан робить роботу нужденною;
проводир перетворює її в гру.
Пан каже "Іди"; проводир каже "Ходім".

Написав: Г. Джордж Селфрідж.
Перевів на укр.: А. Г. Глинка.

Микола Сосновський.

Атабаска, Алберта.

Фармерська трагедія

Питає один народний фільософ другого: "Що то є таке фармер?" Другий відповідає: "То є таке сотворіння, що тяжко працює, щоб не він, а хтось інший міг легко й вигідно жити."

Скажіть тепер, що це неправда?!

Дійсно — фармер працює тяжко і ніколи з того нічого не має. Неодин фармує пів сотні літ і на старші роки опиняється в домі бідних або божевільних. Так "приятелі" заберуть від нього дім, заберуть фарму, на якій він працював ціле своє життя, а його уподоблені діти розпиляться по цілій Канаді й скитаються без найменшого виглядy на життя.

Поспитаймо себе — чому ж той фармер так погано збанкротував, що й своєї фарми не міг від податку врятувати? — Чи був він ледащо й не виробив землі, яка дала б йому життя? Чи він так гойно наживався купною поживою, що загнав себе в довги? Чи він і родина його вбіралися так, що фармерського приходу не вистарчало? Чи можливо щороку купував нове люксусове авто на перекір сусідові? Чи пропивав і нічого не заощадив? Ну, скажіть, що то сталося?

О, ні! Фармер ніколи не дармував. Хоч почав він на гомстеді далеко від цивілізації, там де, ще кілька років тому назад "дідько добраніч казав", він очистив фарму від лісів і камінців до непізнання, а землю виробив як грядку. За це він повинен був дістати не лише гарне життя на старші роки — пенсію — дивіденду, а повинен був вдодатку дістати медаль за виконання найже незвичайного діла.

То можливо скажете, що природа не обдарила цього фармера врожаями за те, що він прогрішився, бо затяжко працював і часами забув помолитись Богу? Ні, і це ні! — Земля завсіди обдарила фармера уміркованo і природа не кривдила його.

На поживу не видавав гроша бо дещо було свойого з городини, хліба і мяса. На убрання не витрачував багато, бо послідних 9 років до церкви ходив у оверолях. Діти ходили також обдерті. Авта не купував, бо на черевики не було. І не пропивав нічого. Хотів раз на свята залити горе — та як нагадав собі, що й на тім фінансисти заробляють мільйони то й навітку відхотілось і їсти не міг.

Який же вихід для фармера? Не чую його забрало б? — Чи то я дурний, чи хтось другий. Ну, то розгляньмо справу:

Казали-голосуй на консерватів то буде добре. Вони щось там із тарифою зроблять. Я хоч на тій тарифі багато не розумію, але коли кажуть, що треба її піднести, думаю, треба піднести. Бах! — і два я свій голос. Чекаю рік, два і пять немає жадного поліпшення. Думаю — що за чудо — можливо мій голос так забагато заважив, що ту тарифу за зависоко підніс. Я пригадав собі, що я дуже з притиском ставив хрестик на бальоті на якогось кандидата, якого я скажу поправді й ніколи не бачив. Казали мені, що це адукат і добре знає право. Ей думаюси, це не туди. Другий раз ніхто не піддмане мене — дам я свій голос "віберaлам". Думаюси, ті віберали то вже докажуть людям, що їм за людьми ходить. Приходять вибори і я знов йду голосувати, але цей раз з більшим наміром як коли. Дали мені той білет і я цей раз дав "віберaлам" свій хрестик. І я аж віддихнув лекше. Думаюси, проживу як пан. Як цей віберал вийде послом то він буде впоминатися за народом, думаю я.

Чекаю рік, два, пять, а наш посол ані одного слова не сказав у парламенті. Ей думаюси. За кого то ви люди мене маєте — не обманите мене й ви більше. Думаю, не піду голосувати цілком. Але сиди-туди третьться щось, як в маінї. Довідуюсь, організується фармерська партія Ю-фе. Думаюси, є, це вже фармері. Скінчилося панування консерватів і "віберaлів". З радости я мало що не зімлів.

Приходять вибори. Я цей раз таки біжу голосувати. Ставлю значок на Ю-фе. Чекаю рік, два, пять, а то зміни немає. Ну, думаюси, тут щось покручено. Мірую і міркую й остаточно рішивсь ще раз дати нагоду фармерам. Думаюси вони цей раз поправляться. І знов вибрали ми Ю-фе. Чекаємо — а за якийсь час чую, що наші політикери розпарубочилися. Чую про якісь там скандали. Ей думаюси, а це що?

Один міністер на сходах в парламенті видавця едмонтонської газети десь в фафлинг впакував, що той аж перевернувся. Другому жінка втікла, третій замотався з якимись дівками. Ей думаюси, а це що парубки на весіллю, чи що? Не дам їм свойого голосу більше. Тут ходить про життя тисячів, а вони собі пікнік справляють. Ач!!

Але чую зимою '35 року якийсь там учитель Ейбергарт говорить про якийсь новий Сошел Кредит. Слухаю через радіо та мало що розумію. Переповідають мені діти.

Тепер я вже не вірив нікому, але думаюси — я вже старий та все таки хотів би бачити якусь реформу, якусь зміну.

Голосую я цей раз на п. Ейбергарта. І з моїм голосом виграє п. Ейбергарт вибори.

Слідив я пильно за нарадами Сошел Кредитного уряду певний час і признаюсь Вам читачі, що я прийшов до того заключення, що премієр Ейбергарт і його кредитовці дійсно пробують щиро боротися за народ. Я запримічую як на нього кричать фінансисти і я думаюси, чого мали б вони кричати, якщо він йшов би їм на руку, та вони того кричать, бо Сошел-кредитовці помагають покривдженим фармерам.

Отже тримаймося цієї реформи — піддержуймо здібних людей, які могли б виборoти, як не для нас то для наших дітий краще життя.

— L. D. SNAYCHUK —
Artist, Painter, Decorator, Sign Writer
ПЕРЕБИРАЮ ЗАГАЛЬНУ МАЛЯРСЬКУ РОБОТУ
—— МОЯ СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ ——
ТЕАТРАЛЬНІ СЦЕНЕРІЇ, ДЕКОРАЦІЯ ЦЕРКОВ, ДОМІВ І ТЕАТРІВ.
МАЛЮВАННЯ ІКОНОСТАСІВ І ЦЕРКОВНИХ ОБРАЗІВ.
СОЛІДНА ПРАЦЯ —— УМІРКОВАНА ЦІНА
108 Rudyk Block Edmonton, Alberta

ХОТЯТЬ КРЕДИТНИХ ДОМІВ

Преса подає час-від-часу резолюції різних місцевостей, в яких загал домагається кредитних домів у своїх околицях. Добре було б якщо б українські околиці, робили те саме, хоч би лише ради того, щоб показати, що й українці живуть та дещо думають. Відомо нам, що кредитний дім в Ендрю функціонує дуже добре. Ендрю є українське містечко.

Надійний український адвокат

МИХАЙЛО ПОНИЧ, Л.Л.Б.

Ми звичайно радіємо, коли бачимо, що українці скінчують вищі школи й стають лікарями, адвокатами, агрономами, інжінерами, електро-техніками і т. п. — та нераз ми стаємо розчаровані, коли бачимо, що наша інтелігенція відокремлюється від загалу наче вона є щось кращого, щось вищого. Це невдоволення загал нераз дискусує та потверджує, що багато з тих професіоналістів не знають біди, вдалось їм легким способом скінчити науку, бо батьки помагали — й тому вони не розуміють оцінити українського загалу, який виключно дає їм заробляти. Та це з часом змінитьcя.

Однак, коли ми глянемо на повищу знимку п. Михайла Понича то ми бачимо одного з наших нових професіоналістів, який є роджений таки в Алберті — син рільників, які тяжко працювали на життя разом із іншими піонірами цієї провінції. Молодим хлопцем п. Понич помагав родичам на фармі та вчащав до школи. Пізніше, щоб скінчити середню школу й учительський семинар він працював на залізній дорозі, а відтак в цегольні та в інших трудних фізичних роботах. По скінченню нормал п. Понич учителював кілька років в Алберті, а відтак записався на права до албертійського університету. Минувшого шкільного року п. Понич одержав степень Л.Л.Б. (Бакалера прав) і від тоді є приняттий до фірми Джексона й Мекдоналда, 744 Теглер Білдінг, Едмонтон, можливо найкращих кримінальних адвокатів у західній Канаді. Є вигляди, що п. Понич дальше залишиться з цею фірмою по скінченні ще двох місяців практики заки він буде приняттий до "барі". Від себе ми бажали б бачити, щоб п. Понич залишився з цею фірмою. Він певне набере цінної практики й українці будуть мати здібного адвоката.

В нашому розумінню наука представляє великий скарб, але характер ще більший. П-н Понич вподобіає у себе багато добрих прикмет. Він не є загорділий, поговорить зо старшим, молодшим, зарібником, фармером чи ким би то не було — і це в нашій опінії є дуже гарні прикмети.

Наш загал повинен познайомитись із п. Поничем.

Телефон офісу 27423.
Телефон Резиденції 21218.

Бажаємо п. Поничеві якнайкращих успіхів.

Ред.

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ЧАСОПИС "СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ"

Др. Йосиф Мегас
Оператор, Лікар, Акушер
І лічить венеричні недуги.
ЕКС-РЕЙ МАШИНИ.
10184a - 101 ST., EDMONTON
Suite 201 Kitchen Blk. Phone 24648

Листи й резолюції

Вегревил, Алберта, 2. січня, 1939.

Вп. Пане Глинка!

Я довший час збірався писати до Вас у справі надходячих домініяльних виборів, а властиво — чи українці не могли б поставити свойого українського кандидата з рамени Сошел Кредиту у вегревільській окрузі. Тут ліберали й Сі-сі-ефники вже давно організують свої кадри. Сі-сі-ефники збірають по долару від членів — не знаю на що. Ліберали лагодять свою машину, а наші сошел-кредитові нічого чомусь не роблять.

Послідними часами наші фармері в околиці Вегревил почали застановлятись, кого властиво ми могли б поставити з рамени Сошел Кредиту. Вигляди такі, що Сошел Кредит таки має ще найкращі шанси. Отже, я вірю, що не здивує Вас, коли скажу, що найбільше мови йде таки про Вас. Ми вже давно хотіли порозумітися з Вами, щоб Ви згодились іти на Сошел Кредит тикет.

Щиро пишу Вам, п. Глинка, що наше громадянство таки признає Вам багато заслуг — навіть ті, що можливо різняться в поглядах із Вами — за те, що Ви безнастанно трудитеся для наших людей. Ви роками їздите з відчитами й пояснюєте фармерам про різні їхні проблеми. Будьте певні, що фармерство скорше чи пізніше оцінить Ваші радіопромови про довги та те, що видаєте часопис для них, щоб вони могли хоч у части знати, як поступає Сошел-Кредитовий рух. Ми знаємо, що як би ми Вас вибрали до парламенту то Ви тоді мали б ще більше нагоди помагати нам і певне про нас не забули б.

Ото ж, п. Глинка, прошу відпишіть, чи можемо на Вас числити, бо грунт уже треба приготувляти. Впевняю Вас п. Глинка, що Ви маєте найкращу нагоду в цей час із поміж українців. Ви є молодий чоловік, повні енергії й промовляти з плетформи то Вам не лише приходить легко, але чомусь навіть природно. Помічників будете мати много, я певний за те.

Отже відпишіть якнайскорше, щоб ми могли знати, що маємо робити.

З поважанням,
С. Я.

Нордерн Веллі, Алберта, 5 грудня, 1938.

Заклик до Українського Загалу в Алберті!

Ми суспільно-кредитовці Кінг Джордж групи з Вермілион округи і загально інші присутні на цих зборах прийшли до заключення в справі надходячих домініяльних виборів, щоб ми всіми своїми силами пробували вибрати бодай одного українця до Оттави з рамени Суспільного Кредиту.

Ото ж, щоб ми суспільно-кредитовці не лишилися позаду то наша Кінг Джордж суспільно-кредитова група, число 1432, рішила 3 грудня на наших зборах, щоб ми всі українці Суспільного Кредиту, а також і некредитовці, в Алберті піддержували громадянина Антонія Г. Глинку в надходячих домініяльних виборах до Оттави. Можливо дехто може сказати, чому ми мешканці Нордерн Веллі якраз назначили громадянина А. Г. Глинку на це становище то справа мається так:

Гром. А. Г. Глинка був у нас із відчитом недавно і ми винесли переконання з його промови, що гром. Глинка міг би найкраще заступати нас у соймі будучи там нашим репрезентантом, бо він найкраще розуміє горе фармерських злиднів. Отож ми кличемо всіх, як одного, за громадянином Глинкою.

За Заряд Кінг Джордж С. К. групи
Франко Заровний, місто-голова,
С. Дацик, секретар.

Скаро, Алберта, 19 грудня, 1938.

Дорогий п. Глинка!

Ми суспільно-кредитовці зо Скаро околиці знаємо, що зближається час, коли ми знова будемо мусіти рішати нашу будучність у федеральній окрузі Вегревил, бо ліберали це вже давно почали робити.

Беручи під увагу те, що Ви відвідували наші "зони" і групи, коли ми лише Вас запрошували дати відчит, та іншу поміч, яку Ви нам давали, щоб лиш помогти нам краще розуміти науку Суспільного Кредиту, і беручи під увагу факт, що Ви ніколи не відмовились помогти нашим задовженим фармерам щодо інформацій і порад у справах довгів і т. і., Ви так сказати б були на нашій стороні без різниці наших політичних чи релігійних приналежностей;

Ми тому звертаємось до Вас із просьбою, щоб Ви, коли прийде час на номінацію на нашого федерального репрезентанта, сповнили наше бажання й приняли цю номінацію.

Нетерпеливо очікуємо Вашої згідної із нашим бажанням відповіди.

Джосеф Дж. Волянський і Олекса Гуцька, заст. гол. зони.

Сарейл, Алберта, 12 січня, 1939

Прошу, п. Глинка, помістити у свойому часописові цю мою просьбу:

Я як один із сошел-кредитовців із північної Алберти, з округи Атабаска, де минувшої осени відбулися доповняючі вибори й сошел-кредитовці знова виграли, бажаю поділитися своїми поглядами з читачами "Суспільного Кредиту", а саме, щоб вони солідно стояли при сошел кредитові, а побіда певне буде по нашій стороні.

Ми тепер маємо два українські посли до албертійського парляменту і мій погляд є, щоб їх знов вибрати другий раз. Та це не досить. Нам треба вибрати ще одного українського посла до Оттави.

Мені відомо, що загал у вегревильській окрузі хоче, щоб кандитував п. Глинка з рамени сошел-кредиту — і щодо п. Глинки то я скажу ось таке:

Це є один український чоловік, що дійсно заслугує поперти. Він пішки болотом находився й намучився послідних кілька років, щоб помагати нашим людям. П-н Глинка був і в нашій околиці. Зорганізував кілька сошел-кредитових груп і всі люди поважали цього чоловіка за його щиру працю, і то не лише наші, але й англійці запрошували, аби він ще коли загостив. Нам українцям такі люди потрібні, які проповідують єдність.

Отже з цієї сторони українці не помиляться, коли виберуть п. А. Глинку до оттавського парламенту. Тому не тратьте відповідного часу.

Остаюсь з поважанням,
НИКОЛАЙ ГЕВКО.

Гураган

Вихор звіявся в Алберті,
З західнього боку,
Наполохав фінансистів,
Що з місця ні кроку.
Поступитися не можуть,
Як вкопані стали,
І в паніці вони усі
Разом заридали.
Ратуйте нас товариші
З далекого сходу
Ми ж ті-самі, що й ви—
Ми ж одного роду.
А гураган із Алберти
До Сходу прямує
Сто-двадцять миль на годину
Вже три роки дує.
Саскачеван заливає,
Манітобу тоже,
І здається, що їхній плач
Вже їм не поможе.
Бо ревіти проти вихру,
Носа наставляти,
Часом можна несмачного
Щось у рот набрати.
Бо ж гурагани все опісля
Оставляє шкоду,
Та цей зовсім не торкає
Бідного народу.
Цей гураган албертійський
Повстав із недолі
Із цих бідних працівників,
Що роблять на полі.
Цей гураган ізвіявся
В тридцять-пятім році
Із тих бідних, що стояли
До цих час набоці.
Із тих бідних працівників,
З їхньої недолі,
Що вродилась у їх грудях
При праці на полі.
Цей гураган не в повітрю,
А з народом дує,
Він насвоїй цій дорозі
Нічого не чує.
Не поможуть плач і крики
Панів фінансистів,
Ні агенти ліберальні,
Ні консерватисти.
Цей гураган то співати
Тільки правда може —
Усіх рівне трактування
І фармерів тоже.
Вже неправда нам з дороги
Мусить уступити,
Бо цей вихор всю Канаду
Зуміє залляти.

Д. Кейван.

Приватні довги

(Продовження зо сторони 1-шої)

сплатити своїх довгів без різниці чи Ви мали добрий урожай а низькі ціни, або бідний урожай і добрі ціни (і вірте мені, ции два стани завсіди йдуть у парі). Ваші довги завсіди наростали навіть тоді, коли Ви годні були їх платити. І під теперішними федеральними правами, які не вдержують такого рабунку, Ви не маєте нічого до сказання щодо цін на ваших продуктах. Ви мусите приймати те, що Вам дають, але ціни, які Ви платите фінансовим інституціям за "їхні услуги", є ненарушимі, наче святі, як закони, що контролюють саме наше життя.

Коли я кажу, що $1.00 визичений на 10% з дочисленим процентом за 100 років зросте на $13,780.00 то неодин скаже, що я говорю зо сну. Я бажав би, Шановні Слухачі, щоб це був сон, але це є трагічна дійсність.

Я жалую одно, що я не мав якого дідуня 100 років тому, щоб був визичив комусь одного долара на 10% і записав на мене. Сьогодні я мав би поверх тринадцять тисяч долярів.

Чи Ви люде здаєте собі справу з того, що Ви платили й платите ці проценти ціле Ваше життя — і Ваші батьки і Ваших батьків батьки платили те саме. Що цілий цей час мале число фінансістів (лише тому, що вони знали секрет цих процентів) експлуатували нас, і памятайте мої слова — вони дальше будуть експлуатувати нас, хібащо ми пічнемо думати й боротись самі за себе.

Позвольте звернути Вашу увагу ще на одну важливу ситуацію, але вважайте добре.

В році 1901, в Алберті, 95.7 фармерів на кожних сто були власниками своїх фармів.

В 1911 році, або десять років пізніше, лише 91.9 фармерів були власниками своїх фармів.

В 1916 році ця цифра впала до 84 на кожних сто фармерів.

В 1926 році ця цифра впала до 70.6 на кожних сто, а

в 1936 році лише 67.3 фармері, в Алберті, остались власниками своїх власних фармів.

Я вірю, що Ви завважите, як поступнево й постійно фармері втрачають свої фарми від 1901 року; ще як 17 фармерів на кожних сто втратять свої фарми то тоді щодругий фармер буде наймитом фінансових інституцій. Отже, Шановні Слухачі, чи це не обходить Вас нічого? Чи Ви не бачите, як теперішня система намагається зробити всіх нас жебраками? — Та найцікавіше явище є те, що ці обставини були сформувані людьми, які сьогодні найзавзятіше накидаються на Ейбергартів уряд, який пробує здобути для Вас хоч деякі полекші й вибороти для Вас економічну волю. Чи після Вас ці політики старих партій є оправдані, коли кажуть, що обставини поліпшаються й не треба реформи? Чи це, що я лише сказав Вам, вказує на здоровий стан наших обставин? Чи Ви не думаєте, що то є злочином відібрати від фармера й його родини їхній дім, який звичайно представляє заощадження цілого життя?

І ще ми бачимо, що політикани старих партій зубами держаться старої системи та завзято поборюють премієра Ейбергарта і його Уряд, за те, що вони пробують вибороти для Вас полекшу зглядом довгів. Ті політикани кажуть Вам, що мається так робити, як вони кажуть, або ніяк.

Уряд премієра МекКензі Кінга в Оттаві уневажнив велике число наших найважливіших законів. Між іншими, вони кажуть нам, що ми не маємо права над процентами, що це належить до Федерального Уряду. Як так, то чому ж домініяльний уряд не робить нічого в тій справі?

Я питаю Вас: — Хто буде вдоминатися за Вами? Хто буде боротись за поліпшення Вашого положення?

Албертійський Суспільно-Кредитовий Уряд ухвалив певне число корисних законів, які сьогодні знаходяться перед уневажненням домініяльним урядом і судами, якщо народ не стане у своїй обороні. Наш уряд ухвалив був у першій мірі акт для полагодження довгів, через зрубання процентів, але суди уневажнили його. Уряд тоді проголосив мораторію, яка дала фармерам бодай хвилину віддиху. А дальше — Албертійський Уряд ухвалив акт, так званий, The Act of Limitation of Actions, і поробив певні зміни та поправки в Debt Adjustment Act. Всі ці акти разом становлять машинерію до полагодження довгів досить вдоволяюче. Акт, який безумовно є найвідповідніший і дає фармерові найбільше забезпечення є Дет Еджастмент Ект, але цього акту ще багато не розуміють і тому я сугестую, щоб Шановні Слухачі запамятали наступаю подану інформацію:

Дет Еджастмент Борд заснувано на те, щоб при помочі цього Борду було можливо полагоджувати довги вдоволяюче для кредитовця і довжника, так, щоб не потрібно було йти до судів.

Вкоротці: теперішний Дет Еджастмент Ект дає забезпечення всім горожанам Алберти щодо довгів затягнених перед 1. липнем 1936 року.

Ваші зобовязання, щодо шпиталів, податків, довги до Soldiers' Settlement Board і Canadian Farm Loan Board, і довги затягнені по 1. липневі 1936 року до тепер не є покриті Дет Еджастмент Актом (Треба це добре запамятати).

Заки кредитовець (той, що Ви йому винні), зможе позивати Вас за довг, який Ви йому винні і який є покритий Дет Еджастмент Актом, він мусить перше дістати на це позволення (перміт) на письмі від Дет Еджастмент Борду. Коли Борд одержить листа від кредитовця, борд тоді пише листа до довжника (це значить до Вас).

Більшість довгів, які переходять через Борд є вдоволяючо полагоджені, даючи фармерові нагоду сплачувати свій довг ратами на довші роки, і звичайно Борд знижує довг, як також і процент на будуче.

Та нераз Борд знаходиться у прикрому положенні, коли довжник не хоче ко-оперувати. У такому випадку Борд рішає видати перміт кредитовцеві на позов довжника. Борд є примушений робити те саме враз коли довжник не відповідає на листи. А також, коли знайдено, що фармер здав фальшивий (неправдивий звіт) щодо намолочення збіжжя, продажі живого скоту й іншого приходу. Бордові тоді не лишається робити нічого іншого, лиш видати позволення кредитовцеві позивати довжника і справа остаточно вливається в судах і звичайно є коштовна для довжника.

З цих причин є конечно, щоб кредитовець і довжник відповідали на листи писані до них, як також давали Бордові правдиві інформації.

Дет Еджастмент Борд удержує українців у бюрах в околицях де є багато українців. Дет Еджастмент Борд у Вегревил є під управою п. Юрія Войтковогo, який послідних 8 років працює у Дет Еджастмент Борді. Довжники, які приналежать полагоджувати свої справи в Едмонтоні, або Вегревил, можуть говорити у своїй власній мові без жадних переводчиків.

Листи до Борду можна писати в мовах: англійській, українській, французькій, польській і німецькій.

На цьому місці ще раз бажаю пригадати своїм слухачам, що конечне є відповідати на всі листи, які фармері одержують від Борду, якщо вони хотять помочі.

Тепер, дорогі приятелі, я хочу перестерігти українських фармерів, щоб вони не підписували жадних нових агріментів, які не поновлювали поки не осягнуть інформацій з Дет Еджастмент Борду. Відвідайте Дет Еджастмент Борд перше.

Тепер я роскажу Вам, що сталося минулого тижня. Поспитав мене наш фармер, щоб я пояснив йому новий агрімент, який компанія підмовила його підписати. Агент казав йому, що процент на його довзі буде знижений з 8 на 6, та що довг його розложать на десять років на сплати. Що агент не пояснив то були ті точки в агріменті де сказано, що якщо фармер не заплатить одної рати то фарма вже не буде його. Ані не пояснив йому агент, тої точки, яка каже, що фармер буде підлягати офісові в Лондон, Онтаріо. — Чому в Онтаріо? А, тому, щоб албертійський уряд не мав нічого до сказання. Албертійський уряд має лише право в Алберті.

Коли я пояснив нашому фармерові цей його новий агрімент, то він заплакав і зблідний сидів кілька хвилин заки міг сказати слово. Тоді прорвався його повний жалю голос і він сказав: "Вони не можуть вигнати нас з нашої фарми, ми ж на ній ціле своє життя стратили й своє здоровля, а лише тому, що ціна на збіжжя була низька й був неврожай кілька років, то не наша вина!?" Я пояснив фармерові, що фінанс серця немає.

І так українські фармері, Вас немає кому порадити, немає кому вмімнутися за Вами. Вас політики лише знають перед виборами.

Дорогі Слухачі: Якщо Ви оцінюєте сьогоднішну промову, запринумеруйте собі часопис "Суспільний Кредит", що я редагую, або приналіть на пресфонд цього часопису. — Я видаю його для Вас. Він Вам служить.

Я також є певний, щочкшо українці хотіли б то прислали б досить радіофонду на подібну промову, таку як сьогодні, щотижня. За що програму я в більшості плачу самий. Отже — все залежить від Вас, я роблю свою частину.

Прошу написати мені, чи Ви оцінюєте ось такий матеріял, як я зібрав для цієї промови.

Памятайте мою адресу:

Anthony H. Hlynka,
10630 - 98 Street,
Edmonton, Alberta.

Дякую і добраніч.

Іскри Панька Клепала

(Продовження зо сторони 2-гої)

Патріотизм

Кажуть, що дехто на патріотизмі гроші і славу здобуває. Є між українцями такі, що дасть цента на будьяку справу (як оголошення), а відтак сподіється, щоб український загал піддержував його. І найбільше диво є, що цих дійсно піддержують. З другої сторони є дійсно щирі одиниці, щирі патріоти, що багато роблять для свого народу, але загал не помагає їм. Іде купувати денебудь і каже, що в нього різниці немає...

Вернуся ще до тих перших і скажу, що вони такі щирі, що за свою справу наше життя віддали б. Здається, що треба буде поодному їх вичисловати другий раз.

* * *

Мертвий спокій

Чомусь сумно. — Вже так давно, як члени одної української організації повибивали зуби членам другої української організації, що аж вхучилось. Ге..., що це за рух, коли все так мертве! Забувають українці свою парубоцьку весільну традицію. Відстають від звичаю... Але не тратьте надії — бійка десь незадово буде!

* * *

Чи відгадаєте на що заробляють бритви?

До Едмонтону приїздить багато наших газдів полагоджувати справи довгів і т. д. — і т. д. Неодин забуде на цілий тиждень чому то видумано бритву. У таких урядових чи бизнесових справах людина повинна звичайно зробити якнайкраще враження на тих із ким має до діла. А тут влетить наш дядько — неголений тиждень. Урядовці дивляться на нього як на чудо. Певно, що неодин із них на перший погляд думає, що це якийсь підозрілий тип. Вибачте, але мені виглядає, що це лінивство! Бо чоловік сидить три дні в місті і може знайти хвилинку часу зайти до голяра. В голярні п. Тодорука голять за 10 цт.

Це не є докір, але щира братерська порада декому. Бо людина може бути обдерта, коли немає за що купити кращого убрання, але лице часами треба трохи прошкробати — бо люди не пізнають.

* * *

Переконують українців

Підчас пять місячного існування Карпатської України світова преса інформувала українців, що Україна є одна із найбагатших країн на світі — та українці ніяк не вірять.

* * *

Камінь за камінь

І вже по Чехословаччині! Дехто жалує, але не я. Бо Чехи навіть запирали українські видавництва й конфіскували укр. пресу в границях Чехословаччини. Українцям не хотіли признати автономії й тепер утратили свою власну! І так їм треба! Автономна українська Карпатська Україна могла б бути великою поміччю і Чехословаччині.

* * *

Централізація — для кого й нащо?

Слухав я радіопромов Джорджа МекКалого, видавця часопису "Торонто Глобе енд Мейл", з яким я особисто знайомий і він нагородив несотворених річей. Він настоює на тім, що нам у Канаді не треба провінціяльних урядів — лиш один центральний парламент в Оттаві. Він каже, що цим способом заощадиться багато грошей і все буде йти як по маслі. Ей, думаюси я — Юрчу, та ти, ще замалий, щоб міг одуриваті людей. Люди й так мають малі демократичні права і він і ті радив би віддати. І кому? Та ж Оттава й так має забагато до сказання, а люди нічого.

Юрко ще забув сказати — чи не хотів би він контролювати цей центральний парламент, але він про це роскаже другим разом.

Одним словом, я втратив надію на Юрка.

* * *

Цей раз кінчу

Жалую, що цей раз так скоро мушу кінчити. Я писав би дещо гострішого, але я тепер так як між молотом і ковадлом. З одної сторони переглядає мою писанину редактор, п. Глинка, а з другої сторони набірає мій матеріял друкар, п. Солянич. І я так обидвом хотів би вразити, що аж пашу, але що почекаю — це перший раз. Вони покищо мене оба дуже тільнують.

ГРОШІ ЗДЕРЖУЮТЬ

Більше число студентів, що покінчили середні школи не можуть іти до університетів через брак гроша, сказав др. Грей Лейд у промові до університетських студентів.

Промовець закликав студентів, щоб вони організувались у цілі виборення гренту від домініяльного уряду принайменше суму $500.000 на 1,000 "сколаршипс".

Поки ми не дамо нагоди нашим найздібнішим студентам іти до університетів, ми не сповнемо своїх обовязків супроти Канади.

ЗАПОБІГАЄ ЗЛУКИ КАНАДИ І ЗЄДИНЕНИХ ДЕРЖАВ

Оттавський кореспондент вірить, що напевно прийде до прилучення Канади до Зєдинених Держав.

У журналі "Американ Меркюрі", що вийшов 22 вересня у Ню Йорку, появилась стаття кореспондента з Оттави Ришарда В. Скота. Цікава вона своїм змістом, бо Скат старається у ній доказати, правдоподібність прилучення Канади до Америки.

Письменник Скат є такий певний, що прилучення Канади до Зєдинених Держав стане доконаним фактом, що заповідає, що Онтеріо віддасть своїх 13 голосів на молодшого Рузвельта, якщо він буде кандидувати на президента Злучених Держав у 1940 р. Рузвелт мав би кандидувати, по своїм батькові, як кандидат демократичної партії.

Скат старається дальше у своїй статті доказати твердження, що прийде до політичної злуки зо Зєдиненими Державами, тобто крайом, що має дуже великий вплив на матеріяльний розвиток Канади. Він пише, що Канада щораз більше наближується до Зєдинених Держав, як через іміграцію до неї з того краю, так і через торговельні взаємини між обома краями, а також і через культурний вплив, який викликують читання, радіо і спорт.

Е. Л. ГРЕЙ ПОЗИВАЄ ПРЕМІЄРА ЕЙБЕРГАРТА Й МІНІСТРА МЕННІНГА

Кілька днів тому, п. Е. Л. Грей, провідник ліберальних послів в албертійському парламенті, вніс позов до суду проти премієра Ейбергарта й п. Меннінга. Він домагається $15,000 відшкодування за так званий "лайбел" (очернення). Та п. Грей, після прав, не може подати свого позову згаданим двом особам, аж 20 днів по скінченні сесії.

В позові п. Грей домагається відшкодування за те, що премієр Ейбергарт і п. Меннінг мали висловитись, що знайдено "неточності" в "Істерн Іріґейшен Дістрікт", в компанії, якої менежером був п. Грей аж до кілька тижнів тому назад.

П-н Грей каже, що авдиторів рапорт є неправдивий.

ПРОПАГАНДА СИЛЬНА

"Пропаганда сьогодні має сильний уплив на людей", сказав др. Г. Е. Смит, професор в албертійському університеті, говорячи до Оптимістичного клюбу в Мекдоналд готелі.

Він поділив пропаганду на кілька родів: Справедлива пропаганда, індоктринація, оголошення, продавання й наука.

Він сказав, що головною ціллю пропаганди є заховати правду. Більша частина пропаганди є позакулісова, він додав.

З цих причин преса представляє неоцінену вартість як середник у боротьбі народа з експлуататорами.

Якщо народ мав би сильну пресу то більша половина його проблем була б розвязана.

В новому занятті

ПАВЛО БАЙРАК

Довідуємося, що молодий українець, громадянин Павло Байрак, став назначений одним із важніших репрезентантів асекураційної компанії — Да Вестерн Лайф Есюренц Компанії на Алберту. — Це є одинока асекураційна компанія в Канаді, в якої працює українець як провінціяльний менежер. П-н І. П. Світик занимає цю щасливу позицію. П-н Світик живе у Калгарах.

П-н Байрак минувшого тижня лиш повернув із річної конвенції організації асекураційних репрезентантів — Лайф Андерврайтерз Есосіейшен — яка відбулася в Келгарах. Конвенція тревала 3 дні.

Широку тисячі українців асекуруються в різних чужих репрезентантів, які ніколи не знають українців, ніколи не інтересуються ними. Під цим оглядом і багато наших так званих "свідомих" професіоналістів бизнесовців, які живуть виключно з українського загалу, погано підупадають. Поспитайте: в кого вони взяли асекурацію, в кого купили убрання і т. д.?

Ми тепер живемо в такому часі, що мусимо один другому взаімно помагати, інакше наші бизнесовці поодному будуть вилітати з торговельного світа.— А торговля — це живчик цілого народа.

Від себе ще бажаємо додати, що п. Павло Байрак є не лише активний, але найактивніший молодий українець в Алберті. Другого молодого українця між українською молоддю не знаємо, який так пильно слідив би за світовими й українськими подіями й який так щиро інтересувався б і помагав українському громадському життю.

П-н Павло Байрак працював кілька років при адміністрації Українських Вістей, відтак був представником фільми "Наталка Полтавка" і "Запорожець за Дунаєм".

Заінтересовані повинні вдаватися до п. Байрака на адресу:

PAUL BAYROCK,
c/o The Western Life Assurance Company,
406 Tegler Bldg.,
Edmonton, Alberta.
Телефон 25831

Бажаємо п. Байракові якнайкращих успіхів у його теперішньому занятті.

Ред.

Карта на передплату

Висилаючи передплату на цей часопис СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ виповніть цю карту й вашліть до:

THE SOCIAL CREDIT PUBLISHERS
10630 - 98 Street — Edmonton, Alberta

В залученню посилаю $1.00 як річну передплату на український часопис Суспільного Кредиту. Часопис прошу висилати на адресу:

Імя й назвиско ....

Пошта ...., Провінція..........

На Свята

Замовляйте й купуйте різні мясні вироби, як свіжі ковбаси, сальцесони, шинки й різні вудженини - та взагалі все з поживи, в

Home Meat Market
10342 - 101st STREET
Edmonton, Alberta

Телефон 26365

Гом Міт Маркет, є найбільша українська масарня в Алберті. Замовлення висилається за готівку або С.О.Д.

Влас. МАРЧИШИН і МУЗИКА.

Bro. Orest Zaselybida

Так як зо сходом сонця починається новий день,
Так на Суспільний Кредит вічне нову еру.

As the rising sun proclaims the new day,
So will Social Credit proclaim a new era.

СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ
SOCIAL CREDIT

ОДИНОКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ В КАНАДІ — THE ONLY UKRAINIAN SOCIAL CREDIT PAPER IN CANADA.

РІК III. ЧИСЛО 1. — ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, 14. БЕРЕЗНЯ, 1940. — EDMONTON, ALBERTA, MARCH 14th, 1940. — No. 1. VOL. III.

Голосуйте 21-го березня на Ю. Войткового, В. Томина і Дж. Попеля до пров. парляменту!

ГОЛОСУЙТЕ 26-ГО БЕРЕЗНЯ НА АНТОНА ГЛИНКУ ДО ДОМІНІЯЛЬНОГО ПАРЛЯМЕНТУ!

ВИБЕРІТЬ УКРАЇНСЬКИХ ПОСЛІВ!

Плятформа Нової Демократії

(Скорочена).

1. Справедливість, свобода й однакове трактування всіх горожан на основі християнських засад, співпраця з іншими членами Британської Імперії; Канада повинна створити вільний від довгу кредит і гроші та в цей спосіб покривати кошти війни, не накладаючи високих податків і не вадовжуючи держави, а також доглянути за цінами, щоб не допустити до інфляції; конскрипція грошей, без нарушування майна або грошей одиниць, перед конскрипцією людської сили, щоб усі однаково жертвували для добра держави й мали забезпечену будучність, ніякої наживи й "партійних плечей" у державних справах.

2. Повне самоврядування для провінцій крімтого, щоб вони не шкодили одна другій або заграничним справам домінії; федеральний парлямент з суверенними правами в державних справах, що входять в його обсяг, і полагоджування непорозумінь між провінціями; негайна реформа сенату й судівництва, щоб усунути всякий спротив волі народу; державна програма транспортації, щоб помогти вивіз товарів і справедливо означити перевозові оплати, негайна будова трансканадійської головної дороги.

3. Рішуче противимося приватному або корпораційному монополеві грошей і кредиту.

Доки федеральний уряд не візьме у свої руки контролі й творення кредиту та видавання грошей, не може бути правдивої демократії, загального добробуту й економічного забезпечення для горожан.

Віримо, що правдива демократія вимагає від федерального уряду так вести державні справи:

а) щоб завести такий уровень прожитку, на який виробнича спроможність і природні багатства країни позволяють;

б) щоб не було економічної залежности й страху перед безробіттям;

в) щоб можна було забезпечитися на старі літа й зменшити убожество в країні;

г) щоб не накладати надмірних податків і входити у великі довги;

ґ) щоб були справедливі ціни й платня робітникам.

Домагаємося значного зниження процентової стопи й справедливого полагодження позичок на виробничі й будівельні цілі, без непотрібних жертв зо сторони одиниць.

Стоїмо за здобуттям заграничних ринків збуту з відповідним наладженням тарифи, за злохочуванням до виробництва й споживання канадійських товарів, за наладнанням міжпровінціяльної торговлі, за заснуванням торговельних рад і кооператив для збуту наших головних продуктів і за гарантованою ціною на продукти, що покривала б кошти продукції.

5. Твердимо, що федеральний уряд повинен давати більшу поміч суспільним услугам та що справи старечих пенсій, допомоги матерям і державної допомоги треба основно перевірити й підчинити цілковито адміністрації провінцій.

Хочемо дати молоді й старшим кращу освіту й виховання та занятгя.

6. Уважаємо, що треба зберегти наші природні багатства, дати [illegible] людям у посушливих околицях і завести планове будування й поліпшування мешкань, щоб виховати здорових, сильних, [illegible] і поступових горожан країни.

Стоїмо за всякою здоровою, прогресивною реформою, що дасть більшу купчу спроможність людям, а тим самим дасть їм більшу господарську забезпеку й свободу.

Антін Глинка

КАНДИДАТ НА ДОМІНІЯЛЬНИЙ ОКРУГ ВЕГРЕВІЛЬ

Виріс в Алберті в околиці Делф, на північ від Ламонту. Там скінчив початкову школу, а пізніше поїхав до Едмонтону, де пібрав вищешкільну освіту. Тут він був дуже активний в різних товариствах і немало працював на народній ниві. З приходом Суспільного Кредиту кинувся з запалом до праці над його поширенням між масами українського загалу, їздив по цілій Алберті, даючи відчити, промови, видавав часопис "Суспільний Кредит". Видавання часопису було дуже сміливим кроком, особливо в часи скрути, коли таке підприємство рівнуєе не поплачувалося. Та п. Глинка з непогамованою енергією боровся з труднощами й працював над поширенням і зміцненням суспільно-кредитового руху.

Громадяне домініяльного виборчого округа Вегревіль належно оцінили його працю поставивши його своїм кандидатом.

Віримо, що усі виборці цього округа попруть його кандидатуру тим більше, що він являється одиноким українським кандидатом.

Пан Антін Глинка є щирий, здібний і характерний, молодий чоловік, що зискав собі довіря й поважання в широких кругах і вповні заслугує на поперття. Його дотеперішня діяльність дає запоруку, що він буде дійсно боротися за кращу долю й права народу та гідно заступати своїх виборців в домініяльному парляменті.

Published by Nickoly Shewchuk, Official Agent. Printed by Alberta Printing Co., Edmonton.

ЮРІЙ ВОЙТКІВ
(СК кандидат на округ Вегревіль (пров.), родився 5. липня 1903).

Кандидат на округ Вегревіль до провінціяльного парляменту родився й виховався в самім осередку цього округа, містечку Мондері. Недалеко містечка на фармі він прожив свої дитячі літа, а коли мав дванадцять років, пішов до Мондер, де скінчив середню школу.

Потім він був через сім років помічником на пошті в Мондері, яка обслугувала велику околицю довкола містечка. Тут мав він нагоду познайомитися з великим числом людей. Його загально любили українці і англійці. Пізніше через чотири роки він мав своє власне підприємство і їздив та познайомився майже з усіми людьми в теперішнім вегревельськім окрузі. Вже тоді він був заінтересований фармерськими справами і був активним членом фармерських організацій.

В 1930 році дістав заняття в бюрі провінціяльного уряду для полагоджування довгів, де працював через сім років. За цей час він мав нагоду полагодити тисячі всіляких справ у звязку з довгами й допомогти фармерам і всім іншим, що звертались туди у скрутнім положенню. В 1937 році його назначено представником Ради для полагоджування довгів. На цьому становищу він перебув два останні роки.

В цьому часі він дуже поширив свої знайомства з людьми, головно з фермерами, і мав нагоду основно пізнати їхні справи. Сьогодні ледви чи знайдеться чоловік у цій окрузі, щоб знав і розумів потреби й болі фармерів так добре, як п. Войтків.

Виборці вегревільського округа не можуть вибрати кращого чоловіка, що заступав би їх у провінціяльному парляменті. Дотеперішня діяльність п. Войткового доказує, що в ньому вони будуть мати дійсного свойого заступника, який зробить все можливе, щоб їм допомогти й обстояти їхні права, особливо під цей час, коли потрібно чоловіка, що розумів би питання довгу так, як він їх розуміє.

Пан Ю. Войтків є загально знаний, загально шанований, щирого характеру і безсумнівний приятель фармерів.

ДЖ. М. ПОПІЛЬ

ДЖ. М. ПОПІЛЬ
(СК кандидат на Редвотер провінціяльну округу)

П-н Попіль кандидує вже другий раз з рамени Суспільного Кредиту. Він вибув послом в албертійському парляменті послідних 4½ роки і за той час здобув собі широке знайомство і повагу не лише в українського загалу але й між нашими співгорожанами іншого походження. П-н Попіль щорічно обїздив свою округу й інформував своїх виборців про поступ Суспільно-кредитового уряду та суспільно - кредитового руху взагалі.

Одна із найважніших студентів проблем, з якими наші фар-

(Докінчення на стороні 4-тій)

ВАСИЛЬ ТОМИН
СК кандидат на провінціяльну округу Вилингдон)

Віримо, що біографія п. Томина є загально відома для українців у Вилингдонській окрузі тому подаємо дещо про нього, про що загал можливо менше поінформуваний. Як вже всім відомо п. Томин вже вибув одну каденцію як суспільно-кредитовий посол в албертійському парляменті і за свою працю він одержує багато признання від українського загалу в цілій Канаді.

Пан Томин є високо респектований в суспільно-кредитових кругах і як запоруку за те він мав честь рік тому перший промовляти до Тронової Промови. Він також був на розподільним комітеті який змінював границі провінціяльних округів. При цьому розподілі п. Томин постарався, щоб українці могли мати три округи до провінції так їх зформували, що українці тепер мають трьох українських кандидатів, а це — Вегревил, Вилингдон і Редвотер. Віримо, що наш загал це оцінить.

На цьогорічній сесії п. Томин висловив співчуття в імени українців, коли Лорд Твідсмюр, представник короля в Канаді, помер. Це був гарний крок зо сторони п. Томина.

В послідньому році чи двох є загальна опінія у вищих суспільно-кредитових колах, що п. Томин має прекрасну нагоду стати міністром у черговому кабінеті Суспільно-Кредитового уряду.

Якщо українці цей раз піддержать суспільно-кредитових кандидатів як французи то й українці будуть мати першого українського міністра в Канаді.

Тому добре було б застановитися над цією справою і вибрати трьох українців до провінції і п. Глинку до домінії.

Треба й українцям числитися з тими людьми, що числяться з ними, а не з тими, що не допускають українців в українських околицях.

ДО ВИБОРЦІВ ОКРУГА ВЕГРЕВІЛЬ

Кандидат на домініяльний округ Вегревіль, п. А. Г. Глинка дуже жалує, що з причини браку часу не зможе відвідати всі околиці. Це в дійсності є понад силу одної людини обїхати такий великий округ (121 подів) в такім короткім часі. Сподіємося, що виборці ласкаво зрозуміють це й вибачуть п. Глинці.

ПОСТАРАЙТЕСЯ ПРО АВТА, ЩОБ ДІСТАТИ ВСІХ ВИБОРЦІВ ДО ВИБОРЧИХ ЛЬОКАЛІВ!